

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง
ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษ
เรื่อง

เปรียบเทียบการยอมรับของແຮມเนื้อโคที่หมักโดยการเติมและไม่เติมกล้าเชื้อ
Pediococcus pentosaceus TISTR 536

(Comparison for the acceptance of Nham (from beef) fermented with
and without starter culture *Pediococcus pentosaceus* TISTR 536)

จัดทำโดย

- นางสาวกนิษฐา วิสุทธิแพทย์ รหัสนักศึกษา 46040178
- นางสาวปียาพัชร อัจหาญณรงค์ รหัสนักศึกษา 46040220
- นางสาวเสาวนีย์ เลิศไวยหาร รหัสนักศึกษา 46040266

2/พ
12/28 2/
2049

เลขหมู่.....
 เลขทะเบียน..... 96496
 วัน,เดือน,ปี.....

b. 11228202
 i.....

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 โครงการคณะอุตสาหกรรมเกษตร
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 พ.ศ. 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

เรื่อง
เปรียบเทียบการยอมรับของแหนมเนื้อโคที่หมักโดยการเติมและไม่เติมกล้าเชื้อ
Pediococcus pentosaceus TISTR 536
(Comparison for the acceptance of Nham (from beef) fermented with and without
starter culture *Pediococcus pentosaceus* TISTR 536)

จัดทำโดย

นางสาวกนิษฐา วิสุทธิแพทย์ รหัสนักศึกษา 46040178
นางสาวปิยาพัชร อาจหาญณรงค์ รหัสนักศึกษา 46040220
นางสาวเสาวนีย์ เลิศโวหาร รหัสนักศึกษา 46040266

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจาก

..... /...../.....

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ (อาจารย์อัมพัชรา จินดาประเสริฐ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นางสาวกนิษฐา วิสุทธิแพทย์ นางสาวปิยาพัชร อจาหาญณรงค์ และนางสาวเสาวนีย์ เลิศไวยาร.
2549. เปรียบเทียบการยอมรับของແໜ່ນເນື້ອໂຕທີ່หมักโดยการเติมและไม่เติมกล้าเชื้อ *Pediococcus
pentosaceus* TISTR 536 (Comparison for the acceptance of Nham (from beef) fermented with
and without starter culture *Pediococcus pentosaceus* TISTR 536) ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร
โครงการคณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์อัมพัชรา จินดาประเสริฐ

บทคัดย่อ

การศึกษาการผลิตແໜ່ນເນື້ອໂຕจากเนื้อ โศพັນธุ์บราห์มันและพันธุ์พื้นเมืองที่ผ่านการเก็บรักษา
โดยวิธีการแช่เย็นและการแช่แข็งที่มีการหมักแบบธรรมชาติ (ไม่เติมกล้าเชื้อ) และการหมักแบบเติม
กล้าเชื้อ *P. pentosaceus* โดยนำไปบ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 วัน ทำการ
ตรวจสอบความเป็นกรด - ด่าง เปอร์เซ็นต์กรดแลคติก จำนวนเชื้อ lactic acid bacteria และตรวจ
เชื้อซาลโมเนลลา พบว่าจำนวนเชื้อ lactic acid bacteria มีการเจริญและเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว
เมื่อทำการหมักແໜ່ນເນື້ອໂຕเป็นเวลา 1 ถึง 2 วัน จากนั้นเชื้อ lactic acid bacteria มีจำนวนลดลงเล็กน้อย
เมื่อกระบวนการหมักเข้าสู่วันที่ 3 การเพิ่มจำนวนเชื้อ lactic acid bacteria ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ແໜ່ນ
ที่มีเปอร์เซ็นต์กรดแลคติกสูงขึ้นและมีค่าความเป็นกรด-ด่างลดลงอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการยับยั้ง
การเจริญของเชื้อซาลโมเนลลาได้ โดยพบว่าແໜ່ນເນື້ອໂຕที่มีการเติมกล้าเชื้อ *P. pentosaceus* TISTR 536
มีโอกาสในการตรวจพบเชื้อซาลโมเนลลาน้อยกว่าແໜ່ນເນື້ອໂຕที่หมักแบบไม่เติมกล้าเชื้อ

จากการศึกษาการยอมรับของผู้บริโภค พบว่าผู้บริโภคให้การยอมรับແໜ່ນເນື້ອໂຕพັນธุ์
บราห์มันที่ผ่านการแช่เย็นและแช่แข็งซึ่งหมักแบบเติมกล้าเชื้อและไม่เติมกล้าเชื้อทั้งในด้าน สี กลิ่น
รส เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมมากกว่าແໜ່ນເນື້ອໂຕที่ผลิตจากเนื้อ โศพັນธุ์พื้นเมืองทุกสูตร จาก
การทดลองด้านทางประสาทสัมผัสของແໜ່ນເນື້ອໂຕที่ผลิตจากเนื้อ โศพັນธุ์บราห์มัน พบว่าແໜ່ນເນື້ອໂຕ
จากเนื้อ โศพັນธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บรักษาแบบแช่แข็งและหมักแบบธรรมชาติได้รับการยอมรับ
จากผู้บริโภคมากที่สุด

กนิษฐา วิสุทธิแพทย์

ปิยาพัชร อจาหาญณรงค์

เสาวนีย์ เลิศไวยาร

ลายมือชื่อนักศึกษา

อัมพัชรา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

19 / 1.ค. / 2550

วัน เดือน ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ในการเสนอปัญหาพิเศษเรื่องเปรียบเทียบการยอมรับของแอนมเนื้อโคที่หมักโดยการเติมและไม่เติมกล้าเชื้อ *Pedicoccus pentosaceus* TISTR 536 นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งในการจัดทำครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับเกียรติจาก อาจารย์อ้อพัชชา จินดาประเสริฐ มาเป็นที่ปรึกษา และได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการให้คำแนะนำ คำปรึกษา และการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี รวมถึงการแก้ไขในส่วนที่ยังมีข้อบกพร่องอยู่ ทำให้รายงานและการปัญหาพิเศษครั้งนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร. อติสร เสวตวิวัฒน์ ที่เป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ด้วย

นอกจากนี้ขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจ ช่วยให้การทำปัญหาพิเศษครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอขอบคุณ คุณสิริพร พงษ์วุฒิประพันธ์ คุณธนชัย เชื้อพาณิชย์ และเพื่อนๆ พี่ๆ ที่ช่วยให้คำแนะนำจนรายงานฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าจึงขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่าน ที่ทำให้ปัญหาพิเศษเล่มนี้เป็นมากกว่ารายงาน

คณะผู้จัดทำ

12 กุมภาพันธ์ 2550

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญตาราง.....	ง
สารบัญภาพ.....	จ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
2. วารสารปริทัศน์.....	2
2.1 แหนม.....	2
2.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแหนม.....	4
2.3 เชื้อแบคทีเรียแลคติก (lactic acid bacteria ; LAB).....	6
2.4 เชื้อซาลโมเนลลา (<i>Salmonella</i>).....	13
2.5 ปัญหาของผลิตภัณฑ์แหนม.....	15
3. อุปกรณ์และวิธีการทดลอง.....	17
3.1 วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต.....	17
3.2 เชื้อจุลินทรีย์.....	17
3.3 อาหารเลี้ยงเชื้อและส่วนประกอบที่ใช้ในการวิเคราะห์เชื้อจุลินทรีย์.....	17
3.4 สารเคมี.....	18
3.5 อุปกรณ์และเครื่องมือ.....	18
3.6 สถานที่ทำการทดลอง.....	19
3.7 ระยะเวลาที่ทำการทดลอง.....	19
3.8 วิธีการทดลอง.....	19
4. ผลการทดลองและวิจารณ์.....	25
5. สรุปผลการทดลอง.....	40
เอกสารอ้างอิง.....	41
ภาคผนวก.....	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 ส่วนผสมของແໜ່ນນ້ຳໂຕ.....	20
3.2 ผลของปฏิกิริยาทางชีวเคมีในหลอด TSI agar และ LIM medium ของเชื้อซาลโมเนลลา.....	23
4.1 ผลการเจริญเติบโตของเชื้อ lactic acid bacteria (LAB) ในผลิตภัณฑ์ແໜ່ນນ້ຳໂຕ ພັນຮູ້ພື້ນເມືອງ.....	29
4.2 ผลการเจริญเติบโตของเชื้อ lactic acid bacteria (LAB) ในผลิตภัณฑ์ແໜ່ນນ້ຳໂຕ ພັນຮູ້ບຣາຮ້າມັນ.....	30
4.3 ผลการตรวจหาเชื้อซาลโมเนลลาในผลิตภัณฑ์ແໜ່ນນ້ຳໂຕພັນຮູ້ພື້ນເມືອງແລະພັນຮູ້ ບຣາຮ້າມັນ.....	34
4.4 ผลการทดสอบทางประสาทสัมผัสของແໜ່ນນ້ຳໂຕພັນຮູ້ພື້ນເມືອງ.....	35
4.5 ผลการทดสอบทางประสาทสัมผัสของແໜ່ນນ້ຳໂຕພັນຮູ້ບຣາຮ້າມັນ.....	36
4.6 ผลค่าเฉลี่ยคะแนนรวมของແໜ່ນນ້ຳໂຕພັນຮູ້ບຣາຮ້າມັນ.....	39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ

ภาพที่

หน้า

3.1	ขั้นตอนการวิเคราะห์หาเชื้อซาลโมเนลลา (<i>Salmonella</i>) โดยวิธี Salmosyst.....	22
4.1	ผลการวิเคราะห์ปริมาณกรดแลคติกของผลิตภัณฑ์เนนมจากเนื้อ โคพั้นธุ์พื้นเมือง.....	26
4.2	ผลการวิเคราะห์ปริมาณกรดแลคติกของผลิตภัณฑ์เนนมจากเนื้อ โคพั้นธุ์บราห์มัน.....	26
4.3	ผลการวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด – ค่าของผลิตภัณฑ์เนนมจากเนื้อ โคพั้นธุ์พื้นเมือง.....	27
4.4	ผลการวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด – ค่าของผลิตภัณฑ์เนนมจากเนื้อ โคพั้นธุ์บราห์มัน.....	27
4.5	โคโลนีสีขาวและมีลักษณะใสรอบ โคโลนี (clear zone) ของเชื้อแบคทีเรียแลคติกที่เจริญใน อาหาร MRS agar	28
4.6	ผลการวิเคราะห์จำนวนเชื้อ lactic acid bacteria ของผลิตภัณฑ์เนนมที่ผลิตจากเนื้อ โคพั้นธุ์ พื้นเมือง เมื่อทำการหมักที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 วัน.....	29
4.7	ผลการวิเคราะห์จำนวนเชื้อ lactic acid bacteria ของผลิตภัณฑ์เนนมที่ผลิตจากเนื้อ โคพั้นธุ์ บราห์มัน เมื่อทำการหมักที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 วัน.....	30
4.8	ลักษณะโคโลนีสีชมพูใสและมีจุดสีดำของเชื้อซาลโมเนลลาเมื่อทำการเลี้ยงบนอาหารแข็ง XLD ที่อุณหภูมิ 35-37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง.....	31
4.9	ลักษณะการเจริญแนวการเคลื่อนที่ของเชื้อซาลโมเนลลาเมื่อทำการเลี้ยงบนอาหาร MSRV medium ที่อุณหภูมิ 42 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง.....	32
4.10	ลักษณะการเจริญของเชื้อซาลโมเนลลาเมื่อทำการเลี้ยงบนอาหารเลี้ยงเชื้อ TSI และ LIM ที่ อุณหภูมิ 35-37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง.....	32
4.11	ลักษณะการเจริญของเชื้อซาลโมเนลลาเมื่อทำการเลี้ยงบนอาหารเลี้ยงเชื้อ TSA ที่อุณหภูมิ 35-37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง.....	33
4.12	คะแนนความชอบ โดยรวมของเนนมที่ผลิตจากเนื้อ โคพั้นธุ์พื้นเมืองและพันธุ์บราห์มัน.....	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันเนื้อโคมีอัตราการบริโภคที่ต่ำกว่าเนื้อชนิดอื่น ๆ เนื้อที่ผลิตมาจึงมักจะเกินความต้องการของตลาด ทำให้ผู้ผลิตประสบปัญหาในการจำหน่ายเนื้อโคไม่หมด และนำไปซึ่งสูญเสียต้นทุนและวัตถุดิบโดยสูญเปล่า ผู้ผลิตจึงได้นำเนื้อโคมาถนอมรักษาโดยการแช่เย็นและแช่แข็ง เพื่อยืดอายุการเก็บรักษานานขึ้น คณะผู้จัดทำจึงมีแนวคิดที่จะนำเนื้อที่ผ่านการเก็บรักษาด้วยวิธีดังกล่าวมาผลิตเป็นแฮมเพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าของเนื้อโค ซึ่งได้มีผู้ศึกษาการเติมเกลือในแฮมทำให้แฮมมีคุณภาพดีขึ้นทั้งทางด้านสี กลิ่น รส และเนื้อสัมผัส และมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคมากกว่าการหมักแฮมแบบไม่เติมเกลือ ทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่และสามารถส่งออกเป็นอาหารฮาลาลได้

วัตถุประสงค์

1. เปรียบเทียบการยอมรับชนิดของเนื้อที่นำมาผลิตแฮมจากเนื้อโคที่ผ่านการแช่เย็นกับการแช่แข็ง
2. เปรียบเทียบการยอมรับของแฮมทางด้านเคมี จุลชีววิทยา ตลอดจนเนื้อสัมผัสของแฮมที่หมักแบบธรรมชาติ และหมักด้วยเกลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

วารสารปริทัศน์

2.1 แหนม

แหนมเป็นผลิตภัณฑ์อาหารหมักพื้นบ้านของประเทศไทย ในปัจจุบันนิยมบริโภคกันมาก โดยเฉพาะทางภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนได้ให้นิยามของแหนมว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเนื้อหมูส่วนสะโพกที่แยกไขมัน และเอ็นออกแล้วผสมกับหนังหมู อาจผสมหมูหรือจุกหมูที่ต้มสุกแล้วและหันเป็นเส้นแล้ว เติมเกลือ ข้าวสุก กระเทียมบด น้ำตาลทราย ผสมให้เข้ากันอาจเติมพริกสดด้วยก็ได้ ห่อเป็นมัดหรือบรรจุในภาชนะบรรจุลักษณะอื่น ๆ หมักจนมีรสเปรี้ยว (มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน, 2546) สำหรับคุณลักษณะของแหนมนั้น ต้องมีการกระจายตัวของส่วนประกอบที่ใช้ทำผสมกันอย่างทั่วถึง เนื้อแน่น ไม่มีโพรงอากาศ และมีน้ำจากการหมักได้เล็กน้อย มีสีชมพูตามธรรมชาติของแหนม มีกลิ่นรสที่ดีตามธรรมชาติที่เกิดจากการหมัก มีรสเปรี้ยวที่พอเหมาะซึ่งรสเปรี้ยวที่เกิดขึ้นมาจากการหมักที่มีจุลินทรีย์เข้าเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะจุลินทรีย์ที่สร้างกรดแลกติกในระยะแรกของการหมัก มักพบจุลินทรีย์ที่ปนเปื้อนมากับเนื้อหมู ได้แก่ แบคทีเรียรูปท่อนและรูปกลมติดสีแกรมบวกและแกรมลบ มีทั้งพวกที่สร้างกรดได้และทำให้อาหารเน่าเสียหลังการหมักประมาณ 24 ชั่วโมง จุลินทรีย์ที่พบในระยะแรกจะเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะพวกที่สร้างกรดได้ดีและเติบโตในที่ที่มีอากาศน้อย คือ เชื้อในกลุ่ม *homofermentative cocci* เช่น *P. cerevisiae*, *P. pentosaceus* และ *P. acidilactici* ที่เติบโตจำนวนมาก เชื้อชนิดนี้จะใช้น้ำตาลกลูโคสและสร้างเป็นกรดแลกติกออกมาเป็นส่วนใหญ่ทำให้ค่าพีเอชของแหนมลดลง ซึ่งค่าพีเอชของแหนมในวันที่ 4 ควรมีค่าต่ำกว่า 4.5 และมีปริมาณกรดแลกติกสูงกว่า 0.5 เปอร์เซ็นต์ ค่าพีเอชที่ต่ำและปริมาณกรดที่สูงนี้ทำให้จุลินทรีย์ก่อโรคร้ายอย่างซาลโมเนลลา (*Salmonella*) ลดจำนวนลงด้วย (บุญกร, 2545)

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแหนมในด้านต่าง ๆ มากมาย ซึ่งส่วนมากจะเน้นถึงการวิจัยในด้านการใช้เกลือเพื่อความปลอดภัยในการผลิตแหนมรวมถึงคุณภาพที่ดีของแหนมเมื่อใช้เกลือในการผลิตเพื่อปรับปรุงคุณภาพทั้งในแง่ของกระบวนการผลิตและความปลอดภัยต่อผู้บริโภค ดังเช่นงานวิจัยต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อรนุช (2530) ได้คัดเลือก และศึกษาวิธีการผลิตเชื้อผงแบคทีเรียแลคติก ซึ่งสามารถยับยั้ง การเจริญของซาลโมเนลลา พบว่าจากแบคทีเรียแลคติกจำนวน 112 ไอโซเลท (isolate) ได้แก่ *Pediococcus* spp. 78 isolates *Lactobacillus* spp. 34 isolate เชื้อแต่ละไอโซเลทให้ผลต่างกันในการยับยั้งการเจริญของซาลโมเนลลาทั้ง 8 ไอโซเลท ได้แก่ *S. anatum* , *S. bovis – morbificans* , *S. derby* , *S. krefeld* , *S. lexington* , *S. london* , *S. weltevreden* และ *S. newport* และพิจารณา ความสามารถในการยับยั้งการเจริญของซาลโมเนลลาได้สูง การผลิตกรดได้ดี และการมีค่าความขุ่น ของการเจริญต่าง ๆ กัน สามารถคัดเลือกแบคทีเรียได้ทั้งสิ้น 8 ไอโซเลท *Pediococcus* spp. รหัส P₉, P₁₈, P₃₃, P₃₉, P₄₂, และ TISTR 536 *Lactobacillus* ssp. รหัส L₂₃ และ TISTR 536 งานวิจัยของอดิศร (2533) ศึกษาการใช้ผลของกล้าเชื้อแบคทีเรียแลคติก *Pediococcus* spp. รหัส P₅₅ และกล้าเชื้อผสม ระหว่างรหัส P₅₅ และ *Pediococcus* ssp. รหัส L₁ ในการหมักให้ผลในการยับยั้ง และทำลายเชื้อ ซาลโมเนลลาในขณะหมักได้ดีที่สุด และได้พบว่าการหมักเหนมโดยมีการเติมกล้าเชื้อจะได้ ผลผลิตก้นที่ปราศจากเชื้อซาลโมเนลลา เมื่อใช้เวลาในการหมัก 5 วัน ขณะที่การหมักโดยธรรมชาติ ต้องใช้ระยะเวลา 6 วัน เมื่อทำการทดสอบทางด้านประสาทสัมผัสของผู้บริโภค โดยใช้เหนมที่มี แบคทีเรียแลคติกเป็นกล้าเชื้อผสมระหว่างเชื้อรหัส L₁ และเชื้อรหัส P₅₅ มากที่สุด และ Swetwivathana และคณะ (1999) ได้ทำการทดลองในทำนองเดียวกันโดยใช้เชื้อบริสุทธิ์เริ่มต้น *L. curvatus* , *L. sakei* และ *Pediococcus* spp. ร่วมกับ nitrate, nitrite และกระเทียม ในการควบคุม การเจริญของเชื้อ *S. anatum* ในเหนม พบว่าเมื่อใช้ sodium nitrite 125 ppm, กระเทียมสด 5 เปอร์เซ็นต์ ร่วมกับ starter culture ให้ผลในการยับยั้งการเจริญของ *S. anatum* ได้ แต่ใช้ร่วมกับ *L. sakei* ให้ผลในการยับยั้งดีที่สุด

งานวิจัยของ Noonpakdee และคณะ (2003) ได้ทำการแยกเชื้อ lactic acid ที่มีอยู่ในเหนม สามารถแยกเชื้อได้ทั้งหมด 14,020 ชนิด พบว่า หนึ่งในนั้น คือ *L. lactis* สายพันธุ์ WNC20 ซึ่ง สามารถยับยั้งการเจริญของ pathogen ที่ทำให้เกิดโรคทางเดินอาหารประกอบด้วย *Listeria monocytogenes* , *Clostridium perfringens* , *Bacillus cereus* และ *Staph. aureus* ได้ด้วย ความสามารถของ *L. lactis* WNC20 ในการผลิตแบคทีริโอซิน (bacteriocin) ซึ่งน่าจะมีประโยชน์ ในการปรับปรุงเรื่องความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์อาหารหมัก Swetwivathana และคณะ (2003) ได้ ศึกษาการสร้าง bacteriocin ของแบคทีเรียแลคติกในเหนม พบว่ามี bacteriocin ที่ถูกสร้าง 14 strain และใน 6 strain คือ N10 , N39 , N60 , N100 , N190 และ N190 และ TISTR 536 เป็นสารที่สามารถ ฆ่าเชื้อแบคทีเรียเป็น indicator ได้มากกว่า 5 ชนิด โดยเฉพาะ N100 และ N190 จะให้ผลการยับยั้ง พวกแกรมบวกที่เป็น pathogen ในอาหาร เช่น *L. monocytogenes* , *Staph. canosus* ซึ่ง *Staph. carnosus* มักนิยมใช้เป็นกล้าเชื้อบริสุทธิ์เริ่มต้นในไส้กรอกหมักหลายชนิดของชาวยุโรป เนื่องจาก จะช่วยเพิ่มเรื่องของกลิ่น และสีในผลิตภัณฑ์ ต่อมา Swetwivathana และคณะ (2004) ศึกษาถึงผล เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของกระเทียม และไนไตรท์ที่มีผลต่อการผลิต Pediocin PA-1 ของ *P. pentosaceus* TISTR 536 และการเจริญของ *S. anatum* ในสภาวะการหมักหมนมจำลอง พบว่ากระเทียมสด 5 เปอร์เซ็นต์ จะช่วยให้ *P. pentosaceus* TISTR 536 เจริญได้ดีทั้งในที่ที่มีไนไตรท์ และไม่มี เมื่อเทียบกับที่ไม่ได้ใส่กระเทียม และเมื่อใช้กระเทียมสด 5 เปอร์เซ็นต์ ร่วมกับไนไตรท์ 125 ppm และ *P. pentosaceus* TISTR 536 และสามารถลดจำนวนของ *S. anatum* ได้ภายใน 30 ชั่วโมง

Petchsing และ Woodburn (1990) ได้ศึกษาถึง *Staph. aureus* และ *E. coli* ในหมนมพบว่าหมนมที่ไม่เติมกลีเซอรอลเริ่มต้นมีจำนวน *E. coli* เปลี่ยนแปลงเล็กน้อย แต่ *Staph. aureus* มีการเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างช้า ๆ เมื่อเติมกลีเซอรอลเริ่มต้นลงไป 0.75 เปอร์เซ็นต์จะไม่พบเชื้อ *Staph. aureus* หลังการหมักผ่านไป 48 ชั่วโมง และ *E. coli* จะลดจำนวนลง 1 log หลังจาก 96 ชั่วโมง และเมื่อเติมกลีเซอรอลลงไป 1.5 เปอร์เซ็นต์จะไม่พบเชื้อ *Staph. aureus* และ *E. coli* หลังการหมัก 36 และ 96 ชั่วโมงตามลำดับ

2.1.1 การผลิตผลิตภัณฑ์หมนม

การผลิตหมมนั้น จะใช้เนื้อหมู หนึ่งหมู ข้าวเจ้า หรือข้าวเหนียวหุงสุก กระเทียม และโซเดียมไนเตรทหรือโซเดียมไนไตรท์ เนื้อหมูไม่ต้องล้างน้ำเนื่องจากเนื้อจะดูดซึมน้ำทำให้มีความชื้นสูง และอาจเน่าเสียได้ง่ายในระหว่างการหมัก นำเนื้อมาหั่นและบดให้ละเอียด ผสมเครื่องปรุง คือ เกลือ โซเดียมไนเตรทหรือโซเดียมไนไตรท์ กระเทียม และข้าวเหนียว นวดจนกระทั่งเนื้อเหนียวเป็นก้อนไม่ติดมือ เติมหนึ่งหมูและนวดต่อให้เข้ากัน ใส่พริกขี้หนูเพื่อให้มีรสเผ็ด จากนั้นห่อด้วยใบตองหรือถุงพลาสติก มัดให้แน่นเพื่อไล่อากาศภายใน การหมักในช่วง 1-2 วันแรกพบ *Pediococcus cerevisiae* และ *L. plantarum* ส่วนในช่วงหลังของการหมักจะพบ *L. bravis* เจริญต่อจากแบคทีเรียกลุ่มแรก หมนมที่หมักได้จะมีพีเอชประมาณ 4.45-4.55 และพบว่ามีวิตามินบี 1 และ บี 2 อยู่สูง แฉวนหมักไว้ 2-3 วันก็รับประทานได้ (พรพรรณ, 2544)

2.1.2 วัตถุดิบที่ใช้เติมลงในการผลิตหมนม

ในการผลิตหมนม ผู้ประกอบการจะมีการเติมสารประกอบประเภทไนเตรท ไนไตรท์ และเกลือของกรดแอสคอบทในการผลิต ซึ่งนำมาทำเป็นผลิตภัณฑ์แล้ว ความเป็นกรดของหมนมจะทำให้สารประกอบดังกล่าวสลายตัวไป ดังนั้นจึงควรบริโภคหมนมเมื่อเปรี้ยวเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.1 เกลือไนเตรทและไนไตรท์ (nitrate and nitrite)

เกลือไนเตรทและไนไตรท์นิยมใช้ในรูปของเกลือโซเดียมหรือโพแทสเซียม การเติมเกลือไนเตรทและไนไตรท์ลงในผลิตภัณฑ์หมัก มีวัตถุประสงค์ดังนี้

ก. ทำให้เกิดสีแดง และรักษาสีแดงในผลิตภัณฑ์

ข. ช่วยเพิ่มรสชาติ และกลิ่นรสให้กับผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นกลิ่นรสเฉพาะตัวในผลิตภัณฑ์หมัก

ค. ช่วยยับยั้งการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ และป้องกันการเจริญของแบคทีเรียที่ไม่ต้องการอากาศ โดยเฉพาะพวก *Clostridium botulinum*

ง. ช่วยยับยั้งการหืนของไขมันในผลิตภัณฑ์ โดยไปยับยั้งการเกิดปฏิกิริยาการเติมออกซิเจนของไขมัน

การใช้สารประเภทนี้จำเป็นต้องใช้ในปริมาณจำกัด เพื่อให้เหลือตกค้างในผลิตภัณฑ์น้อยที่สุด และไม่ก่อให้เกิดสารไนโตรซามีนที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพผู้บริโภค เกลือไนเตรทและไนไตรท์ที่ใช้ในทางการค้าจะผสมกันออกมาเพื่อสะดวกในการใช้ มีชื่อทางการค้าว่า ผงเพรค (praque powder)

ปัจจุบันให้ใช้ใน ไตรท์ได้เพียงอย่างเดียวในการหมักเนื้อ และให้ใช้ได้ปริมาณสูงสุดเพียง 156 ppm (ในรูปของเกลือไนไตรท์) แต่ในทางปฏิบัติจะใช้เพียง 120 ppm หรือน้อยกว่านี้ แต่จะใช้ร่วมกับสารรีดิวซ์ตัวอื่น เช่น โซเดียมแอสคอร์เบท 500-550 ppm

2.1.2.2 เกลือของกรดแอสคอร์เบท (ascorbate)

เกลือของกรดแอสคอร์เบท นิยมใช้ในรูปของเกลือโซเดียม สารตัวนี้มีคุณสมบัติเป็นสารรีดิวซ์ (reducing agent) ที่เติมลงในผลิตภัณฑ์หมักเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ดังนี้ คือ

ก. ช่วยเร่งการเกิดสีและทำให้สีคงตัว โดยเร่งปฏิกิริยาการเกิดไนตริกออกไซด์ให้เร็วขึ้น จึงช่วยเร่งอัตราการหมักและลดปริมาณการตกค้างของไนไตรท์ให้น้อยลง

ข. ช่วยลดการเกิดสารไนโตรซามีนซึ่งอาจทำให้เกิดโรคมะเร็ง

ค. ยับยั้งการเจริญของแบคทีเรีย *Clostridium botulinum*

ง. มีสมบัติเป็นสารกันหืน ช่วยให้ผลิตภัณฑ์มีกลิ่นรสคงตัว

การใช้สารประเภทนี้ในผลิตภัณฑ์ อนุญาตให้ใช้เติมได้ในส่วนผสมของเนื้อได้ไม่เกิน 8.75 กรัมต่อกิโลกรัมของเนื้อสัตว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 คุณลักษณะที่ดีของແໜມ

คุณลักษณะที่ดีของແໜມ ต้องมีเนื้อแน่น คงรูป ส่วนประกอบต่างๆ ต้องผสมรวมกันอยู่อย่างทั่วถึง มีสีชมพูแดงตามธรรมชาติของແໜມที่พร้อมจะบริโภค อาจสังเกตจากสีของพริกหรือสีของແໜມ ถ้าແໜມที่ผลิตเสร็จใหม่จะมีสีแดงเหมือนหมูสด ซึ่งลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าແໜມยังไม่เกิดการหมักและยังจะไม่มีรสเปรี้ยว ถ้าสีของหมูเปลี่ยนเป็นสีชมพูอ่อนและพริกมีสีซีดลงนั้น แสดงว่าเกิดการหมักและมีรสเปรี้ยวแล้ว แต่ถ้าແໜມมีการเปลี่ยนแปลงเป็นสีน้ำตาลอ่อนหรือเริ่มเขียว แสดงว่าແໜມเริ่มหมักอายุแล้ว กลิ่นรสที่ดีของແໜມต้องเปรี้ยว ปราศจากกลิ่นแปลกปลอม เช่น กลิ่นเหม็นอับ กลิ่นสาบของเนื้อหมู กลิ่นเพศ (sex odor) และต้องปราศจากสิ่งแปลกปลอมอื่น ๆ เช่น ฝุ่น ขน กระดูก ยกเว้นขนที่อยู่ในหนังหมูและกระดูกอ่อนของใบหูແໜມควรมีโปรตีนไม่น้อยกว่าร้อยละ 22 และไขมันไม่เกินร้อยละ 8

2.2 เชื้อแบคทีเรียแลคติก (Lactic acid bacteria ; LAB)

เชื้อแบคทีเรียแลคติกจัดอยู่ใน family Lactobacillaceae มีลักษณะที่เป็นท่อนยาว ท่อนสั้น หรือท่อนกลม แกรมบวก ไม่สร้างสปอร์ ในการเจริญเติบโตส่วนใหญ่ต้องการอากาศเพียงเล็กน้อย (microaerophilic) บางชนิดเป็นพวกที่ไม่ต้องการอากาศเลย (strictly anaerobe) เป็นแบคทีเรียที่ได้พลังงานจากการหมักน้ำตาลโดยไม่ต้องใช้ออกซิเจน ไม่มี cytochrome และ porphyrin ซึ่งเป็นผลเมื่อทดสอบ catalase และ oxidase ให้ผลเป็นลบ แบคทีเรียแลคติกบางพวกใช้ออกซิเจนได้โดยการใช้เอนไซม์ flavoprotein oxidase ซึ่งให้ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ หรือออกซิไดซ์ NADH ที่ได้จากกระบวนการ dehydrogenation ของน้ำตาล โดยทั่วไปจะไม่สามารถเคลื่อนที่ได้ ไม่สามารถสร้างสปอร์ และไม่ส่งผลกระทบต่อปฏิกิริยาของเอนไซม์อะคะเตเลส คุณลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของแบคทีเรีย คือ ทนกรด และไม่ต้องการอากาศในการเจริญเติบโต อย่างไรก็ตาม แบคทีเรียกลุ่มนี้สามารถเจริญเติบโตในสภาวะที่มีออกซิเจนได้ดีเท่า ๆ กับสภาวะไร้อากาศ และทนต่อออกซิเจน (Frazier และ Westhoff, 1988)

แบคทีเรียแลคติกมีบทบาทสำคัญในอาหารแปรรูปหลายชนิด เช่น นมเปรี้ยว ผักและผลไม้ดอง ผลิตภัณฑ์เนื้อต่างๆ เช่น แห้มนม ไส้กรอกเปรี้ยว ปลาาร้า เป็นต้น ลักษณะที่สำคัญของแบคทีเรียพวกนี้ คือ ความสามารถในการสลายน้ำตาลให้เป็นกรดแลคติก ซึ่งแบคทีเรียพวกนี้ส่วนมากจะเจริญในสภาวะที่ไม่มีอากาศ แต่ในสภาวะที่มีอากาศก็ไม่ตาย และจากสิ่งๆที่สร้างได้จากการหมักของแบคทีเรียประเภทนี้ ทำให้สามารถแบ่งย่อยแบคทีเรียพวกนี้ได้เป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่เน้นสร้างแลคเตท (homofermentative) และกลุ่มที่สร้างแลคเตทร่วมกับสารอื่น (heterofermentative) โดยเชื้อในกลุ่ม homofermentative นั้น หมักย่อยน้ำตาลกลูโคสแล้วจะสร้างกรดแลคติก 95 เปอร์เซ็นต์ อีก 5 เปอร์เซ็นต์เป็นก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ส่วนในกลุ่มของเอ็กสารินเป็นเอ็กสารินที่สังวนไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

heterofermentative จะหมักย่อยน้ำตาลกลูโคสแล้วจะสร้างกรดแลคติก 50 เปอร์เซ็นต์ อีก 25 เปอร์เซ็นต์สร้างกรดอื่น ๆ เช่น กรดอะซิติก (acetic acid) กรดฟอร์มิก (formic acid) เป็นต้น และอีก 25 เปอร์เซ็นต์เป็นก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ เชื้อในกลุ่มที่สร้างกรดแลคติกนี้เมื่อก่อนมีเพียง 4 สกุลเท่านั้น ได้แก่ *Streptococcus*, *Pediococcus*, *Leuconostoc* และ *Lactobacillus* (Frazier และ Westhoff, 1988) แต่ปัจจุบันเมื่อใช้ความรู้ทางด้านชีวโมเลกุล (molecular biology) ได้จัดแบ่งแบคทีเรียแลคติกออกเป็นสกุลต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ได้แก่ *Aerococcus*, *Alloiococcus*, *Bifidobacterium*, *Carnobacterium*, *Enterococcus*, *Lactobacillus*, *Lactococcus*, *Leuconostoc*, *Pediococcus*, *Streptococcus*, *Tetragenococcus*, *Vagococcus* และ *Weisella* (บุษกร, 2545)

- *Pediococci*

จัดเป็น homofermentative มีรูปร่างค่อนข้างกลม จัดเรียงตัวแบบกลุ่ม กลุ่มละ 4 (tetrads) แบ่งเป็น 2 ระบาย บางครั้งอาจพบเซลล์เดี่ยว เซลล์เรียงกันเป็นคู่ ๆ หรือเป็นสายสั้น ๆ จัดเป็นจุลินทรีย์ที่ต้องการอากาศปริมาณเล็กน้อยในการเจริญเติบโต (microaerophilic bacteria) สามารถเจริญที่อุณหภูมิประมาณ 7-45 องศาเซลเซียส แต่เจริญได้ดีที่อุณหภูมิ 25-32 องศาเซลเซียส นอกจากนี้ยังเจริญได้ในน้ำเกลือซึ่งเข้มข้นไม่เกิน 5.5 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่สามารถเจริญได้ในน้ำเกลือที่มีความเข้มข้น 6-10 เปอร์เซ็นต์

Pediococcus มักพบในอาหารประเภทผักผลไม้ หรือในผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ เช่น เป็นกลิ่นเปรี้ยวในการผลิตได้กรอกเปรี้ยว

- *Streptococci*

จัดเป็น homofermentative รูปร่างกลมจัดเรียงเป็นคู่ หรือเรียงต่อกันเป็นสาย เจริญได้ทั้งสภาวะที่มีและไม่มีออกซิเจน (facultative anaerobe) *Streptococcus* บางชนิดก่อให้เกิดโทษกับมนุษย์และสัตว์ (pathogenic bacteria) แบคทีเรียในสกุล *Streptococcus* มีบทบาทสำคัญในการผลิตเนยแข็ง เนยบางชนิด และผลิตภัณฑ์อาหารหมักอื่น ๆ ได้แก่ *S. thermophilus*, *S. diacetylactis*, *S. lactis* และ *S. cremoris* เป็นต้น

- *Leuconostoc*

แบคทีเรียกลุ่มนี้มีรูปร่างค่อนข้างกลม จัดเรียงตัวเป็นคู่ หรือต่อกันเป็นสาย มีลักษณะทางสัณฐานวิทยาคล้ายคลึงกับ *Streptococcus* แต่จัดเป็น heterofermentative สามารถทนต่อความเข้มข้นของเกลือและน้ำตาล เช่น *L. mesenteroides* สามารถเจริญที่ความเข้มข้นของน้ำตาล 55-60 เปอร์เซ็นต์ แบคทีเรียชนิดนี้สามารถผลิตสารที่ให้กลิ่นรส ซึ่งประกอบไปด้วยไดอะซิติกและอะซิโตน ทำให้ปริมาณกรดในผลิตภัณฑ์เพียงพอที่จะยับยั้งการเจริญเติบโตของแบคทีเรียชนิดอื่น ๆ เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อื่น ๆ ได้อย่างรวดเร็วกว่าแบคทีเรียแลคติก หรือแบคทีเรียที่เกี่ยวข้องชนิดอื่น ๆ แบคทีเรียในจีนัสนี้ไม่ก่อให้เกิดโรค (nonpathogenic bacteria) พบตามบริเวณพื้นผิวของพืช

เชื้อ *Leuconostoc* spp. เชื้อ *L. mesenteroides* มีความสำคัญต่อผลิตภัณฑ์กระท่อมปลีคองและแตงกวาดอง นอกจากนี้ยังร่วมกับแบคทีเรียชนิดอื่น ๆ ในการสร้างกลิ่นรสที่ดีในผลิตภัณฑ์นมหมักอีกด้วย

- **Lactobacilli**

แบคทีเรียกลุ่มนี้มีรูปร่างค่อนข้างกลม เรียงต่อกันเป็นสายเกือบทุกสายพันธุ์ ต้องการออกซิเจนในการเจริญเติบโตปริมาณน้อยมาก (microaerophilic bacteria) หรือบางชนิดไม่ต้องการออกซิเจนเลย (strict anaerobe) เนื่องจากแบคทีเรียในสกุล *Lactobacillus* มีองค์ประกอบของดีเอ็นเอแตกต่างกันมาก แต่ละสายพันธุ์จึงมีคุณสมบัติแตกต่างกันไป บางชนิดจัดเป็น homofermentative และบางชนิดจัดเป็น heterofermentative lactobacillus สามารถทนต่อสภาวะกรดได้ดีกว่าแบคทีเรียชนิดอื่น ๆ สามารถเจริญที่พีเอชประมาณ 5 ดังนั้นโดยทั่วไปในการหมักแลคติกตามธรรมชาติ Lactobacilli สามารถดำเนินปฏิกิริยาการหมักต่อไป เมื่อค่าพีเอชลดลงเกินกว่าที่แบคทีเรียแลคติกชนิดอื่น ๆ จะเจริญได้ แบคทีเรียในจีนัสนี้ไม่ก่อให้เกิดโรค พบอยู่ตามพื้นผิวของพืช ปุ๋ยจากมูลสัตว์และน้ำนม

Lactobacilli ที่มีความสำคัญมากในอุตสาหกรรมการหมัก ได้แก่ *L. bulgaricus*, *L. acidophilus* และ *L. brevis* เป็นต้น

- **Cambacterium**

จัดอยู่ในกลุ่ม heterofermentative แยกมาจาก Lactobacilli เช่น *C. divergens*, *C. mobile*

- **Vagococcus**

จัดอยู่ในกลุ่ม heterofermentative แยกมาจากกลุ่มของ Streptococci เช่น *V. luvialis* และ *V. salmoninarum*

- **Lactococcus**

จัดอยู่ในกลุ่ม heterofermentative แยกมาจากกลุ่มของ Streptococci

- **Enterococcus**

แยกมาจากกลุ่มของ Streptococci

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1 หลักการผลิตกรดแลคติกจาก lactic acid bacteria

Lactic acid bacteria มีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงน้ำตาลเป็นกรดแลคติกในสภาพที่มีอากาศเพียงเล็กน้อย ในขณะที่ lactic acid bacteria เปลี่ยนน้ำตาลให้เป็นกรดแลคติกเพิ่มสูงขึ้น จะทำให้พีเอชของอาหารหมักลดลง พร้อมกับรสเปรี้ยวของกรดจะสูงขึ้น ในสภาวะเช่นนี้จะมีผลช่วยยับยั้งแบคทีเรียที่ปนเปื้อนและก่อโรคได้

2.2.1.1 การหมักแบบโฮโมเฟอร์เมนเททีฟ (homofermentative)

เป็นการหมักที่ได้แลคเตทอย่างเดียวนั้นเป็นผลผลิตสำคัญ ขั้นตอนการสร้างแลคติกเริ่มจากน้ำตาลแลคโตสจะผ่านเข้าสู่เซลล์ของแบคทีเรีย โดยอาศัยเอนไซม์ที่มีอยู่ในบริเวณเยื่อหุ้มไซโทพลาซึม ที่เรียกว่า phosphoenolpyruvate-dependent phosphotransferase system (PEP-PTS) ทำให้แลคโตสเกิดปฏิกิริยาเติมหมู่ฟอสเฟต (phosphorylation) อยู่ในรูป lactose-6-phosphate จากนั้นถูกเอนไซม์ phosphor- β -galactosidase ไฮโดรไลซ์ได้เป็น galactose-6-phosphate กับ glucose ซึ่งกลูโคสจะผ่านเข้าสู่กระบวนการต่าง ๆ ของ Emden-Meyerhof-Parnas glycolytic pathway หรือ EMP pathway จนได้เป็นแลคเตทในขั้นตอนสุดท้ายซึ่งเปลี่ยนมาจากไพรูเวทโดยเอนไซม์ lactate dehydrogenase ส่วน galactose-6-phosphate เข้าสู่กระบวนการต่าง ๆ ใน D-tagatose-6-phosphate pathway ได้เป็น tagatose-1,6-diphosphate และเปลี่ยนไปเป็น dihydroxyacetone phosphate และถูกเปลี่ยนไปเป็น glyceraldehyde-3-phosphate โดยเอนไซม์ triosephosphate isomerase ซึ่ง glyceraldehydes-3-phosphate เป็นสารตัวกลางในกระบวนการ EMP pathway และเปลี่ยนไปเป็นแลคเตทในที่สุด (Vuyst และ Vandamme, 1994)

2.2.1.2 การหมักแบบเฮเทอโรเฟอร์เมนเททีฟ (heterofermentative)

เป็นการหมักที่ได้แลคเตท เอทานอล หรืออะซิเตท และคาร์บอนไดออกไซด์จากกลูโคส เนื่องจากแบคทีเรียขาดเอนไซม์อัลโคเลส จึงเปลี่ยนรูปจากกลูโคสที่มีคาร์บอน 6 อะตอมไปเป็นเพนโตส (ไรโบส) ซึ่งมีคาร์บอน 5 อะตอม โดยการจัดโครงสร้างภายในโมเลกุลที่มีการออกซิเดชันและดีคาร์บอกซิเลชันร่วมกับน้ำตาลที่มี 5 อะตอมนี้จะถูกทำให้แตกออกเป็นกลีเซอรอลดีไฮด์ฟอสเฟต (ซึ่งเป็นสารประกอบฟอสเฟตที่มีคาร์บอน 3 อะตอม) และอะเซทิลฟอสเฟตโดยเอนไซม์ฟอสโฟคีโตเลส (phosphoketolase) กลีเซอรอลดีไฮด์ฟอสเฟตจะเปลี่ยนไปเป็นแลคเตทเช่นเดียวกับการเกิดไกลโคไลซิสในการหมักแบบโฮโมเฟอร์เมนเททีฟ (แต่เนื่องจากการหมักแบบเฮเทอโรเฟอร์เมนเททีฟ มีกลีเซอรอลดีไฮด์ฟอสเฟตเพียง 1 โมเลกุล จึงเกิด ATP เพียง 1 โมเลกุล) ส่วนอะเซทิลฟอสเฟตนั้นขึ้นกับมีสารที่ทำหน้าที่เป็นตัวรับอิเล็กตรอนอยู่หรือไม่ในสภาวะที่ขาดตัวรับอิเล็กตรอน อะเซทิลฟอสเฟตจะทำหน้าที่ดังกล่าว ทำให้ถูกรีดิวซ์เป็นเอทานอล และได้ 2 NAD⁺ ขึ้นมาใหม่ 2 โมเลกุลจากเอนไซม์ NADH แต่ในสภาวะที่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกซิเจน NAD^+ สามารถสร้างขึ้นมาจากเอนไซม์ NADH oxidase และ peroxidase ปล่อยให้อะเซทิลฟอสเฟตมีมากพอสำหรับการเปลี่ยนไปเป็นอะเซทิล จึงเท่ากับเป็นการเติมฟอสเฟตให้กับสับสเตรตอีกทางหนึ่ง เป็นผลให้ได้ ATP เพิ่มขึ้นอีก 1 โมเลกุล เป็น 2 โมเลกุลจากกลูโคส 1 โมเลกุล เช่นเดียวกับการหมักไฮโมเฟอร์แมนเทพิฟ ในกรณีที่มีการเพิ่มของ ATP สะท้อนให้เห็นได้จากอัตราการเจริญของแบคทีเรียที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ผลเช่นเดียวกันนี้สามารถเกิดขึ้นได้กับตัวรับออกซิเจนตัวอื่น ๆ ด้วย เช่น ฟรุกโตส ซึ่งจะถูกรีดิวส์ไปเป็นแมนนิทอล (สุมณฑา, 2545)

2.2.2 สารยับยั้งจุลินทรีย์ที่ผลิตโดย lactic acid bacteria

2.2.2.1 Organic acids

สาร organic acids หลายชนิดถูกนำมาใช้เติมในอาหารแต่ไม่ได้มีความสามารถในการยับยั้งจุลินทรีย์ทั้งหมด ซึ่งสาร organic acids ส่วนใหญ่ที่มีความสามารถในการยับยั้งจุลินทรีย์ทดสอบได้แก่ acetic, lactic, propionic, sorbic และ benzoic acid ส่วน citric, caprylic, fumaric และ organic acids อื่น ๆ มีความสามารถในการยับยั้งจุลินทรีย์ในขอบเขตที่จำกัด แต่ถูกนำมาใช้ในแง่ของรสชาติมากกว่า ความสามารถในการยับยั้งจุลินทรีย์ของ organic acids ขึ้นอยู่กับพีเอช โดยจะมีความสัมพันธ์กับพีเอช ซึ่งกรดที่มีความสามารถในการยับยั้งจุลินทรีย์จะอยู่ในรูป undissociated ดังนั้นการเลือกใช้ organic acids ในการถนอมอาหารต้องพิจารณาถึงค่าพีเอช และ pKa ของกรดชนิดนั้น ๆ ซึ่งโดยปกติ organic acids ส่วนใหญ่ที่นำมาใช้ในอาหารจะมีพีเอชต่ำกว่า 5.5 และมีค่า pKa ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 3.0 ถึง 5.0 สำหรับกลไกการยับยั้งจุลินทรีย์นั้น organic acids ที่อยู่ในรูป undissociated จะสามารถผ่านเข้าสู่ cell membrane และ lipid bilayer ได้ง่ายขึ้น โดยปกติสภาพภายในเซลล์ กรดจะอยู่ในรูป associated เนื่องจากภายในเซลล์มีค่าพีเอชสูงกว่าภายนอกเซลล์ แบคทีเรียจึงพยายามรักษาพีเอชภายในเซลล์ให้มีค่าใกล้เคียงความเป็นกลาง เพื่อป้องกันการเปลี่ยนรูปของ โปรตีน เอนไซม์ กรดนิวคลีอิก และ phospholipids โปรตอนจาก organic acids จะทำให้ความเป็นกรดภายใน cytoplasm เพิ่มขึ้น จึงต้องมีการกำจัดกรดที่มากเกินไปออกสู่ภายนอกเซลล์ โปรตอนถูกขับออกภายนอกเซลล์ผ่านทาง membrane โดยอาศัยความต่างศักย์ไฟฟ้า เรียกว่า proton motive force (PMF)

การขับโปรตอนภายในเซลล์ซึ่งเกิดจาก organic acids ออกสู่ภายนอกเซลล์จำเป็นต้องใช้พลังงานในรูปแบบ ATP ดังนั้นการไหลเข้าสู่เซลล์อย่างต่อเนื่องของโปรตอน ทำให้พลังงานภายในเซลล์ถูกนำมาใช้ในการกำจัดโปรตอนจนหมด ขณะเดียวกันก็เกิดการรบกวนการผ่านเข้าออกของสารใน membrane ทำให้แบคทีเรียขาดพลังงานและตายในที่สุด (Doyle และคณะ, 1997)

2.2.2.1.1 Lactic acid

Lactic acid มีค่า pKa เท่ากับ 3.79 เป็นผลิตภัณฑ์หลักที่ได้จากการหมักอาหาร โดย lactic acid bacteria ซึ่ง lactic acid สามารถยับยั้งแบคทีเรียกลุ่มที่สร้างสปอร์ และ *S. aureus* ซึ่งมีความสามารถในการยับยั้งจุลินทรีย์ของกรดแลคติกขึ้นอยู่กับชนิดของอาหารและจุลินทรีย์เป้าหมาย ซึ่งมีรายงานเพียงไม่กี่ฉบับที่รายงานเกี่ยวกับกลไกที่จำเพาะต่อการยับยั้งเชื้อก่อโรคในอาหารของ lactic acid ซึ่งกลไกเหมือนกับ organic acid ทั่วไปคือ มีผลต่อการขนส่งของโปรตอนผ่าน cytoplasmic membrane (Doyle และคณะ, 1997)

2.2.2.1.2 Acetic และ Propionic acid

Lactic acid bacteria หลายสายพันธุ์สามารถสร้าง acetic และ propionic acid ได้ในปริมาณน้อย acetic และ propionic acid มีค่า pKa สูงกว่า lactic acid จึงมีความสามารถในการยับยั้งจุลินทรีย์ได้ดีกว่า lactic acid กลไกการยับยั้งจุลินทรีย์ของ acetic และ propionic acid จะเหมือนกับ lactic acid คือรบกวนการทำงานของ cell membrane โดยจะไปทำให้ electrochemical potential เป็นกลาง นอกจากนี้ acetic acid ยังเป็นสาเหตุที่ทำให้โปรตีนเสียสภาพ ทำให้พีเอชภายในเซลล์ลดลง และยับยั้งการขนส่งของกรดอะมิโนได้ด้วย (Wood, 1992)

2.2.2.2 Hydrogen peroxide (H₂O₂)

Hydrogen peroxide (H₂O₂) จะถูกสร้างขึ้นโดย lactic acid bacteria กลุ่มที่ไม่สร้างเอนไซม์ catalase แต่มีการสร้าง flavoprotein oxidase สาร hydrogen peroxide ได้รับอนุญาตโดย FDA ให้ใช้เป็นสารยับยั้งจุลินทรีย์ในน้ำนมดิบที่จะใช้ผลิตเนยแข็ง โดยใช้ความเข้มข้นไม่เกิน 0.05 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเติมลงในไข่ขาว hydrogen peroxide จะมีความสามารถในการทำลายเชื้อซาลโมเนลลาได้ สำหรับการใส่ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์เพื่อยืดอายุการเก็บน้ำนมดิบนั้นอาศัยระบบแลคโตเปอร์ออกซิเดส (lactoperoxidase system) ซึ่งขบวนการยับยั้งจุลินทรีย์ที่พบตามธรรมชาติในน้ำนมดิบโดยมีกลไกคือ thiocyanate จะถูกออกซิไดซ์ด้วยไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ ทำให้ได้สารยับยั้งจุลินทรีย์ 2 ชนิด คือ hypothiocyanate radical และ thiocyanous acid ซึ่งประสิทธิภาพของไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ จำนวนประชากรของจุลินทรีย์ อุณหภูมิ พีเอช inorganic ions ระยะเวลาในการสัมผัส และปัจจัยร่วมอื่นๆ ที่มีผลต่อจุลินทรีย์ เช่น ความร้อน รังสี หรือสารกันเสียอื่นๆ (Wood, 1992)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2.3 Bacteriocins

Bacteriocins คือสารประกอบประเภทโปรตีนที่ผลิตโดยแบคทีเรียชนิดหนึ่งแล้วสามารถยับยั้งแบคทีเรียชนิดอื่นที่มีความไวต่อแบคทีเรียโอซิน ทั้งในรูปยับยั้งการเจริญและการทำลาย ปัจจุบันแบคทีเรียโอซินกำลังได้รับความสนใจซึ่งมีแบคทีเรียหลายสายพันธุ์ที่สามารถผลิตแบคทีเรียโอซินได้ เช่น *L. fermentum*, *L. acidophilus*, *L. plantarum*, *P. acidilactici* และ *P. pentosaceus* แบคทีเรียโอซินจากแบคทีเรียต่างชนิดจะมีคุณสมบัติทางเคมีต่างกัน แบคทีเรียโอซินมีความสามารถในการยับยั้งจุลินทรีย์หลายชนิดรวมถึงเชื้อก่อโรคในอาหาร เช่น *L. monocytogenes* ทำให้แบคทีเรียโอซินมีความสามารถในการเป็นสารถนอมอาหารได้

ในปัจจุบันสารกลุ่มนี้เป็นสารที่นักวิทยาศาสตร์ให้ความสนใจอยู่ เนื่องจากเป็นสารที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติโดยจุลินทรีย์ จึงมีความปลอดภัยมากกว่าสารเคมีสังเคราะห์ที่นำมาใช้เป็นยาปฏิชีวนะ ตัวที่เป็นที่รู้จักกันดี เช่น ไนซิน (nisin) (สุเมธธา, 2545) ซึ่งตอนนี้ในประเทศไทยก็มีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับสารชนิดนี้อยู่หลายท่าน เช่น Swetwivathana และคณะ (1999) ได้คัดเลือกเชื้อแลคติกแอซิดแบคทีเรียที่สร้างสารแบคทีเรียโอซินจากແหนม มี 3 สายพันธุ์ที่มาจาก *Pediococcus* spp. คือ TISTR 419, 530, 536 และสายพันธุ์จาก *Lactobacillus* spp. คือ TISTR 543 พบว่าสายพันธุ์ที่มาจาก *Pediococcus* spp. เท่านั้นที่มีผลในการยับยั้ง *L. innocua* ที่ใช้เป็นเชื้อ indicator ในการทดลอง และในปี 2004 Swetwivathana และคณะ พบว่าแบคทีเรียแลคติกสายพันธุ์ *P. pentosaceus* TISTR 536 สามารถสร้างสารแบคทีเรียโอซิน Pediocin PA-1 ซึ่งเป็นสายพันธุ์แรกที่ผลิตสาร Pediocin PA-1 ที่แยกได้จากແหนม

ในปี 1990 Scharner ได้ทดลองใส่เชื้อบริสุทธิ์เริ่มต้น Reodema SSHK 76 ลงในไส้กรอกหมัก "Hauschiachtene Knackwurst" ที่มีการปนเปื้อนของ *S. Dublin* ซึ่งให้ผลว่าภายในระยะเวลา 7 วัน จำนวนของเชื้อซาลโมเนลลาจะลดลง 1-3 ส่วนจาก 10 ส่วน ปี 1995 Hugas และคณะ ได้นำเชื้อแบคทีเรียแลคติก *L. sake* CTC 494 ที่แยกได้จากไส้กรอกหมักแบบธรรมชาติมาใส่ในไส้กรอกหมักแบบแห้ง พบว่าสามารถหยุดการเจริญเติบโตของ *Listeria* และลดจำนวนเซลล์ลงได้ $1.25 \log_{10}$ cfu/กรัม จากการวิเคราะห์เชื้อแลคติกชนิดนี้สามารถสร้างสารแบคทีเรียโอซินได้ ที่เรียกว่า "sakacin K." ต่อมา Savic และคณะ (2001) ได้ทำการทดลองโดยเติมและไม่เติมเชื้อแบคทีเรียบริสุทธิ์เริ่มต้นลงไป จะทำให้ค่าพีเอชและ A_w ของไส้กรอกแห้งลดลงอย่างรวดเร็วในวันแรกของการหมัก ทำให้ค่าพีเอชและ A_w ในวันสุดท้ายของการหมักต่ำกว่าที่ไม่เติมเชื้อแบคทีเรียแลคติกเริ่มต้น และการใช้เชื้อแบคทีเรียบริสุทธิ์เริ่มต้นจะทำให้ได้ไส้กรอกที่มีสีและความแน่นเนื้อสม่ำเสมอ โดยใช้เวลาน้อยกว่าที่ไม่เติมเชื้อแบคทีเรียบริสุทธิ์เริ่มต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2.4 Diacetyl

Diacetyl (2, 3 – butanedione) เป็นสารตัวกลางในการสังเคราะห์ pyruvate diacetyl เป็นสารที่ทำให้เนยมีกลิ่นหอม นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการยับยั้งจุลินทรีย์ได้ด้วย ความเข้มข้นที่ 200 µg/ml สามารถยับยั้งการเจริญของแบคทีเรียแกรมบวกกลุ่มที่ไม่ใช่แบคทีเรียแลคติก ส่วนแบคทีเรียแลคติกนั้นจะไม่ถูกยับยั้งที่ความเข้มข้นต่ำกว่า 350 µg/ml

2.3 เชื้อซาลโมเนลลา (*Salmonella*)

2.3.1 ลักษณะทั่วไปของเชื้อซาลโมเนลลา (แดนสวรรค์ และ พวงเพ็ญ, 2545)

เชื้อซาลโมเนลลาจัดอยู่ใน family Enterbacteriaceae มีรูปร่างเป็นท่อน ย้อมสีติดแกรมลบ ไม่สร้างสปอร์ เคลื่อนที่ได้โดยมี peritrichous flagella (ยกเว้น *Salmonella pullorum* และ *Salmonella gallinarum*) สามารถย่อยสลายกลูโคสได้กรดกับก๊าซ แต่ไม่ย่อยสลายแลคโตสหรือซูโครส การแยกชนิดโดยการใช้วิธีการทาง serology เพราะเชื้อมีคุณสมบัติเป็นแอนติเจน เชื้อซาลโมเนลลาจะเจริญได้ในช่วงอุณหภูมิ 5-47 องศาเซลเซียส A_w ขั้นต่ำประมาณ 0.93-0.95 การทนความร้อนและผลกระทบที่มีปัจจัยต่าง ๆ ของสิ่งแวดล้อมในการเจริญจะแตกต่างกันในแต่ละสายพันธุ์และชนิดของอาหาร เชื้อซาลโมเนลลามีค่า D 60 องศาเซลเซียส อยู่ในช่วง 0.06-11.3 นาที โดยทั่วไปเชื้อซาลโมเนลลาจะถูกทำลายที่อุณหภูมิ 66 องศาเซลเซียสนานอย่างน้อย 12 นาที

แบคทีเรียในกลุ่มนี้ประกอบด้วยเชื้อหลายสปีชีส์ สามารถทำให้เกิดโรคได้ทั้งคนและสัตว์ เชื้อซาลโมเนลลาที่ทำให้เกิดโรคได้แก่ *S. typhi*, *S. paratyphi*, *S. enteritidis* เป็นต้น ซึ่งทำให้เกิดโรคทางเดินอาหารที่เรียกว่าโรคซาลโมเนลโลซิส (Salmonellosis) เนื่องจากการบริโภคอาหารหรือน้ำที่มีการปนเปื้อนของเชื้อเข้าไป ผ่านทางเดินอาหาร โดยความรุนแรงของอาการจะแตกต่างกันไปตามปริมาณของเชื้อ สายพันธุ์ ความต้านทานของผู้บริโภค ขึ้นอยู่กับความต้านทานของผู้บริโภค ความสามารถในการทำให้เกิดโรคของเชื้อ โรคของเชื้อและจำนวนเชื้อที่ผู้บริโภคได้รับ ระยะฟักตัวของโรคนี้ประมาณ 12-36 ชั่วโมง อาการที่สำคัญคือ คลื่นไส้ อาเจียน ปวดท้อง และท้องเสีย เช่น *S. pullorum* จะต้องบริโภคเข้าไป 100 ล้านถึงล้านล้านเซลล์ จึงจะทำให้เกิดโรคเมื่อเทียบกับ *S. enteritidis* ที่ถูกบริโภคเข้าไปเพียงล้านเซลล์ก็ทำให้เกิดโรคได้แล้ว แต่ถ้าผู้ป่วยได้รับเชื้อสายพันธุ์ *S. typhi* และ *S. paratyphi* ซึ่งเป็นชนิดที่ทำให้เกิดโรคไทฟอยด์และไข้รากสาดน้อย การเจริญของเชื้อซาลโมเนลลาในอาหารมักทำให้เกิดลักษณะของอาหารเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะเป็นกลิ่นหรือรส ดังนั้นถ้ามีเชื้อนี้อยู่ในอาหารมากเท่าใดก็จะทำให้ผู้บริโภคเกิดโรคติดเชื้อมากขึ้นและมีระยะฟักตัวเร็วขึ้นโดยที่ผู้บริโภคไม่สามารถทราบได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชื้อซาลโมเนลลาที่มีความทนต่อสภาวะที่แห้งแข็งและทนต่อสารเคมี เช่น brilliant green, sodium tetrathionate และ sodium deoxycholate ซึ่งสารเคมีเหล่านี้สามารถยับยั้งการเจริญของ coliform bacilli

การจำแนกสปีชีส์ของเชื้อซาลโมเนลลา ใช้ในการทดสอบปฏิกิริยาชีวเคมีและการทดสอบทาง antigen ของเซลล์สำหรับการแยก strain ต่าง ๆ ในแต่ละสปีชีส์อาจใช้วิธี Phage typhing โดยใช้ specific bacteriophage ทำปฏิกิริยากับเซลล์ถ้า specific ก็จะทำให้เซลล์แตกสลายในที่สุด

2.3.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการปนเปื้อนของเชื้อซาลโมเนลลาในเนื้อโคสด (สุมาลี และคณะ, 2540)

2.3.2.1 ลักษณะของเนื้อ

เนื้อที่ลักษณะเป็นก้อนจะเกิดการปนเปื้อนได้น้อยกว่าเนื้อบดและเนื้อเป็นแผ่น ทั้งนี้เพราะเนื้อบดและเนื้อเป็นแผ่น เชื้อจุลินทรีย์ที่ผิวจะกระจายไปทั่วก้อนเนื้อ ส่วนเนื้อเป็นก้อนจุลินทรีย์มักติดอยู่เฉพาะภายนอกก้อนเนื้อ เนื้อเยื่อภายในปกติจะไม่มีเชื้อจุลินทรีย์อยู่ไขมันที่หุ้มเนื้อสัตว์จะช่วยป้องกันไม่ให้เนื้อข้างในมีจุลินทรีย์ปนเปื้อน

2.3.2.2 ความชื้น

ความชื้นที่อยู่บนเนื้อสัตว์มีผลต่อการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ เนื้อสัตว์ที่มีผิวภายนอกแห้งอยู่เสมอจะมีการปนเปื้อนได้น้อย เพราะจุลินทรีย์อาจเจริญไม่ได้ แต่ถ้ามีความชื้นมากจะทำให้เกิดการปนเปื้อน

2.3.2.3 พีเอช

ลักษณะทางสรีระวิทยาของเนื้อสัตว์ก่อนถูกฆ่ามีผลต่อพีเอชของเนื้อสัตว์ปกติ เนื้อสัตว์ที่มีชีวิตพีเอชประมาณ 7.4 เมื่อสัตว์ตายแล้วเซลล์ของสัตว์ยังคงทำหน้าที่ต่อไปอีก ทำให้ไกลโคเจนในเซลล์ถูกเปลี่ยนไปเป็นกรดแลคติกและคาร์บอนไดออกไซด์เรื่อย ๆ กรดและก๊าซที่เกิดขึ้นจะไม่ถูกกำจัดออกไปจากซาก ดังนั้นจึงคั่งไปกับเนื้อ กรดที่คั่งนี้ทำให้เนื้อมีพีเอชลดลงเหลือประมาณ 5.5-5.7 แต่ถ้าก่อนทำการฆ่าสัตว์ตื่นเต้น เมื่อยล้า เป็นไข้ หรือตกใจ ไกลโคเจนในเนื้อจะถูกใช้ไปทำให้ไกลโคเจนในเนื้อสัตว์ที่ตายแล้วน้อยกว่าปกติ กรดแลคติกก็น้อยทำให้พีเอชของเนื้อสัตว์ไม่ลดลงเท่าที่ควร กล่าวคืออาจมีพีเอชประมาณ 6.6-7.4 การที่เนื้อสัตว์มีพีเอชสูงจุลินทรีย์จะเจริญได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2.4 อุณหภูมิ

อุณหภูมิที่ใช้ในการเก็บเนื้อสัตว์มีผลต่อการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ ซึ่งปกติเนื้อสัตว์ที่จำหน่ายในตลาดสดส่วนใหญ่จะวางจำหน่ายที่อุณหภูมิสภาพปกติคือ 37 องศาเซลเซียสไม่ได้มีการวางจำหน่ายที่อุณหภูมิต่ำ ซึ่งทำให้เชื้อจุลินทรีย์สามารถเจริญได้ดี

2.4 ปัญหาของผลิตภัณฑ์แฮม (สุธีรพรรณ, 2547)

2.4.1 คุณภาพของผลิตภัณฑ์ไม่สม่ำเสมอ

คุณภาพของผลิตภัณฑ์มีความผันแปรจากชุดหนึ่งไปยังชุดหนึ่ง และระยะเวลาที่ใช้ในการหมักไม่สามารถคาดคะเนได้เพราะการหมักของแฮมขึ้นอยู่กับเชื้อที่มีอยู่ในธรรมชาติ โดยเฉพาะแบคทีเรียแลคติกในวัตถุดิบแต่ละแห่งมีปริมาณเชื้อที่แตกต่างกันทั้งชนิด และปริมาณ นอกจากนี้ อาจมีจุลินทรีย์ที่ไม่ต้องการปนเปื้อนมาซึ่งล้วนแต่มีผลต่อคุณภาพของแฮม แบคทีเรียแลคติกบางสายพันธุ์มีคุณสมบัติโคเคนในการผลิตกรด บางสายพันธุ์ให้กลิ่นรส ซึ่งความแตกต่างกันของเชื้อจะทำให้แฮมมีความแตกต่างกันด้านคุณภาพ ดังนั้นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตแฮมจึงมีความเสี่ยงต่อการผลิต และอาจไม่ได้ผลิตภัณฑ์ตามคุณภาพต้องการ ในแต่ละรุ่นที่ผลิต

2.4.2 ความปลอดภัยของผู้บริโภคในการบริโภคผลิตภัณฑ์แฮม

ปริมาณเชื้อจุลินทรีย์เริ่มต้นในการหมักแฮมตามธรรมชาติอาจไม่เพียงพอที่จะทำให้การหมักเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ ซึ่งอาจทำให้เชื้อโรคสามารถเจริญเติบโตและสร้างสารพิษได้ก่อนที่แบคทีเรียแลคติกจะเจริญเติบโตขึ้นมาภายหลัง และสร้างแบคทีเรียโอซิน อีกทั้งส่วนใหญ่การบริโภคแฮมโดยไม่ผ่านความร้อนในการทำให้อสุก ดังนั้นการควบคุมคุณภาพของแฮมให้มีความปลอดภัยสูงจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อผู้บริโภคแฮมในลักษณะดังกล่าว

2.4.2.1 แหล่งของจุลินทรีย์ที่ปนเปื้อนมาในผลิตภัณฑ์แฮม

ก. วัตถุดิบ จุลินทรีย์ที่ติดมากับวัตถุดิบมีทั้งจุลินทรีย์ที่เป็นประโยชน์และเป็นโทษ ขึ้นอยู่กับว่าจะได้เชื้อจุลินทรีย์ชนิดใดมา และมีการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์มากน้อยเพียงใด เช่น เนื้อหมูมีการปนเปื้อนแบคทีเรียที่สามารถสร้างสารพิษได้ คือ เชื้อซาลโมเนลลา เป็นต้น

ข. ภาชนะเครื่องมือเครื่องใช้ อากาศ และการผลิตแฮมในสภาพที่ไม่ถูกสุขาภิบาลอาหาร

ค. ปริมาณเชื้อเริ่มต้นในการหมักแฮมตามธรรมชาติอาจไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการหมักได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งทำให้ได้แบคทีเรียชนิดที่สร้างสารพิษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นประโยชน์ประการใด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปนเปื้อนมากับวัตถุดิบนั้นสามารถเจริญเติบโตและสร้างสารพิษก่อให้เกิดโรคอาหารเป็นพิษได้

ง. พนักงานที่ทำการผลิต

จ. พฤติกรรมการบริโภคขนม ถ้านิยมบริโภคขนมในรูปขนมดิบที่ไม่ผ่านการทำให้สุกด้วยความร้อน จะทำให้ไม่สามารถทำลายหรือลดปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ชนิดที่เป็นพิษที่ปนเปื้อนมาในขนมได้

2.4.2.2 จุลินทรีย์ที่ก่อให้เกิดโรคอาหารเป็นพิษในการบริโภคผลิตภัณฑ์ขนม

อดิศร (2533) ตรวจสอบเชื้อซาลโมเนลลา (*Salmonella*) ที่ปนเปื้อนในตัวอย่างขนมตามธรรมชาติที่ทำการหมักโดยการเติมและไม่เติมกล้าเชื้อแบคทีเรียแลคติกผสม (LP) พบว่าขนมที่ไม่เติมกล้าเชื้อก่อนทำการหมักจะตรวจไม่พบเชื้อซาลโมเนลลา ในวันที่ 6 ของการหมัก ส่วนขนมที่เติมกล้าเชื้อผสม LP จะตรวจไม่พบเชื้อซาลโมเนลลา ในวันที่ 5 ของการหมัก แสดงว่าขนมที่หมักโดยการเติมกล้าเชื้อจะมีประสิทธิภาพในการยับยั้งและทำลายเชื้อซาลโมเนลลาได้ คิดว่าขนมที่ไม่เติมกล้าเชื้อ นอกจากนี้อาจยังพบว่าเชื้อซาลโมเนลลาที่ตรวจพบในวันที่ 4 และ 5 ของการหมักจะเป็น *S. anatum* ซึ่งทนต่อการทำลายของสารยับยั้งต่าง ๆ ที่ผลิตโดยแบคทีเรียแลคติกได้ดีในขณะเกิดกระบวนการหมัก และจากการทดลองตรวจสอบเชื้อซาลโมเนลลาตามธรรมชาติในตัวอย่างขนม พบว่าตรวจเชื้อซาลโมเนลลาได้ถึง 16 เซโรไทป์ โดยที่ *S. derby* เป็นเซโรไทป์ที่ตรวจพบมากที่สุด รองลงมาคือ *S. anatum* และ *S. krefeld* ตามลำดับ

2.4.3 อายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ขนม

ผลิตภัณฑ์ขนมมีอายุการเก็บรักษาค่อนข้างสั้นประมาณ 1 สัปดาห์ที่อุณหภูมิห้อง เพราะมีความเหมาะสมต่อการเกิดกระบวนการหมัก ถ้าหากเก็บไว้นานกว่านี้โดยไม่นำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำ จะเกิดรสเปรี้ยวเกินไป สีเปลี่ยนและเกิดกลิ่นไม่ดี ไม่เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค ปกติผลิตภัณฑ์ขนมมักจะเก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง ดังนั้นตลาดของผลิตภัณฑ์ขนมต้องการให้มีอายุการเก็บรักษาที่นานขึ้น

2.4.4 กระบวนการหมักผลิตภัณฑ์ขนมไม่สามารถควบคุมได้

เนื่องจากผู้ประกอบการยังขาดความรู้ความเข้าใจและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการหมัก ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาและปรับปรุงวิธีการควบคุมกระบวนการหมัก เพื่อให้ขนมมีค่าความเป็นกรดค่าที่เหมาะสม สามารถบริโภคได้และมีคุณภาพสม่ำเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

3.1 วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต

- 3.1.1 เนื้อ โคพั้นรัฐพื้นเมืองและพั้นรัฐบราห์มัน
- 3.1.2 ข้าวสุก (ข้าวเสาไห้ ตราเกษตร)
- 3.1.3 กระเทียม
- 3.1.4 เกลือ
- 3.1.5 น้ำตาล

3.2 เชื้อจุลินทรีย์

Pediococcus pentosaceas TISTR 536 ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่คัดแยกได้จากเหนมและได้รับการยืนยันว่าผลิต Pediocin PA-1 (Swetwiwathana, 2004) บ่มเพาะเลี้ยงเชื้อก่อนใช้เป็นกล้าเชื้อบริสุทธิ์ในอาหารเหลว MRS broth (Merck) เป็นเวลา 20-24 ชั่วโมงและใช้ MRS agar ที่มีกรเติม CaCO_3 1.0 เปอร์เซ็นต์ เป็นอาหารแข็งสำหรับเก็บเชื้อแบบ deep tube

3.3 อาหารเลี้ยงเชื้อและส่วนประกอบที่ใช้ในการวิเคราะห์เชื้อจุลินทรีย์

- 3.3.1 MRS broth (Merck, USA)
- 3.3.2 MRS agar (Merck, USA)
- 3.3.3 Salmosyst broth base, SB (Merck, USA)
- 3.3.4 Salmosyst selective supplement tablet , SBST (Merck, USA)
- 3.3.5 Xylose Lysine Deoxycholate (XLD) agar (Scharlau, Spain)
- 3.3.6 Triple Sugar Iron (TSI) agar slant (Merck, USA)
- 3.3.7 Lysine Indole Motility (LIM) medium (Difco, USA)
- 3.3.8 Trypticase soy agar (TSA) slant, plate (Merck, USA)
- 3.3.9 Agglutinating antiserum (polyvalent) A-67 (S&A Reagent Lab, Thailand)
- 3.3.10 KOVAC (Merck, USA)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ**การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น** ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.11 Peptone water

3.4 สารเคมี

- 3.4.1 โซเดียมคลอไรด์ (Merck, USA)
- 3.4.2 โซเดียมไนไตรท์ (Merck, USA)
- 3.4.3 โซเดียมไตรโพสเฟต (Carlo Erba Reagent, Italy)
- 3.4.5 โซเดียมแอสคอบาท (Fluka, Switzerland)
- 3.4.6 ฟีนอล์ฟทาไลน์ (Carlo Erba Reagent, Italy)
- 3.4.7 โซเดียมไฮดรอกไซด์ (Merck, USA)
- 3.4.8 แอลกอฮอล์ร้อยละ 95 (องค์การสุรากรมสรรพสามิต, ประเทศไทย)

3.5 อุปกรณ์และเครื่องมือ

- 3.5.1 ตู้บ่มเชื้อ Hemmert 30 และ 37 องศาเซลเซียส, Germany
- 3.5.2 อ่างควบคุมอุณหภูมิ (water bath) Hemmert 42 องศาเซลเซียส, Germany
- 3.5.3 หม้อนึ่งฆ่าเชื้อ Tomy SS-245, Japan
- 3.5.4 เครื่องวัดค่าพีเอช inolab pH Level I, Germany
- 3.5.5 ตู้อบลมร้อน Hot air oven (Heraeus), Germany
- 3.5.6 เครื่องชั่งไฟฟ้าทศนิยม 2 ตำแหน่ง พิกัดชั่ง 3100 กรัม Dragon 3002
- 3.5.7 เครื่องชั่งไฟฟ้าทศนิยม 4 ตำแหน่ง
- 3.5.8 เครื่องผสมสารละลายในหลอดทดลอง Vortex genie G-560E, USA
- 3.5.9 เตาไฟฟ้า Lucky Flame, Thailand
- 3.5.10 เครื่องปั่นผสมอาหาร Masticator Basic, Spain
- 3.5.11 ไมโครเวฟ SHARP microwave oven R-351, Thailand
- 3.5.12 กล้องจุลทรรศน์
- 3.5.13 เครื่องเตรียมน้ำยาเจือจาง Dispensette Easy Calibration ขนาด 1-10 ml., Germany
- 3.5.14 เครื่องบดเนื้อ
- 3.5.15 เครื่องพ่นกึ่งปากถุง Hand Processing desktop Sealer รุ่น PFS-200, Thailand
- 3.5.16 เครื่องกรอง suction WJ-20, Japan
- 3.5.17 เครื่องตรวจนับโคโลนี Funke Gerber รุ่น colony- star, Germany
- 3.5.18 ตู้ฆ่าเชื้อด้วยรังสีเหนือม่วง Clean Air รุ่น CLF 460EC, Belgium
- 3.5.19 ตู้แช่แข็งอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส
- 3.5.20 ห้องแช่เย็นอุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.21 เครื่องตีปั่นอาหาร (Stomacher)

3.5.22 เครื่องแก้วพร้อมอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็น

3.6 สถานที่ทำการทดลอง

ห้องปฏิบัติการ คณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.7 ระยะเวลาที่ทำการทดลอง

ตุลาคม 2549- กุมภาพันธ์ 2550

3.8 วิธีการทดลอง

3.8.1 เปรียบเทียบการยอมรับชนิดของเนื้อที่นำมาผลิตแฮมที่ผลิตจากเนื้อโคที่ผ่านการแช่เย็นกับการแช่แข็งและหมักแบบเดิมและไม่เติมกลูต้าเชื้อ

3.8.1.1 เตรียมเชื้อแบคทีเรียแลคติก *P. pentosaceus* TISTR 536 โดยถ่ายเชื้อบริสุทธิ์ลงใน MRS broth นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง

3.8.1.2 ผลิตแฮม โดยนำเนื้อ โศพันธุ์พื้นเมืองและเนื้อ โศพันธุ์บราซิลมาทำการเก็บรักษาโดยวิธีการแช่เย็นและแช่แข็ง เตรียมส่วนผสมตามปริมาณที่แสดงในตารางที่ 3.1 นวดผสมจนเข้ากัน จากนั้นจึงนำส่วนผสมที่ได้มาแบ่งเป็นส่วนที่เดิมและไม่เติมกลูต้าเชื้อ โดยเติมเชื้อ *P. pentosaceus* TISTR 536 เป็นปริมาณ 1 ไมโครลิตรต่อเนื้อโค 1 กรัม แล้วนำไปบรรจุโดยมัดเป็นคั้ม ให้แต่ละคั้มมีน้ำหนักประมาณ 25 กรัม จากนั้นรีดเอาอากาศออกมัดให้แน่น นำผลิตภัณฑ์ที่ได้ไปหมักที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 3 วัน แล้วจึงนำมาประเมินทางประสาทสัมผัสโดยวิธี Hedonic scale และ Paired comparison method

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 ส่วนผสมของແ່ນມ່ນ້ອไค

ส่วนผสม	ปริมาณ (กรัม)
เนื้อ ไค	1,000
ข้าวสุก	60
กระเทียม	50
เกลือ	25
น้ำตาล	5
โซเดียมไตร โพลีฟอสเฟต	3
โซเดียมแอสคอเบต	0.5
โซเดียมไนไตรต์	0.100

ที่มา : Swetwivathana และคณะ (1999)

3.8.2 เปรียบเทียบการยอมรับของແ່ນມ່ນทางด้านเคมี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตลอดจนเนื้อสัมผัสของແ່ນມ່ที่หมักแบบธรรมชาติ และหมักด้วยกล้าเชื้อ

3.8.2.1 การวิเคราะห์ทางด้านเคมี

3.8.2.1.1 วิเคราะห์หาปริมาณกรดแลคติก (ดัดแปลงจาก AOAC, 1984 โดย นภา, 2529) ซึ่งตัวอย่างແ່ນມ 3 กรัม บดให้ละเอียดเติมน้ำกลั่นที่ต้มไล่คาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) 50 มิลลิลิตร กรองด้วยกระดาษกรอง นำน้ำใสที่ได้เติมสารละลายฟีนอล์ฟทาเลิน 2-3 หยด ไตเตรทด้วยสารละลายมาตรฐาน 0.1 N โซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) จนกระทั่งถึงจุด end point เกิดสีชมพูคำนวณหาปริมาณกรดแลคติกตามสูตร

$$\text{เปอร์เซ็นต์กรดแลคติก} = \frac{N \times V \times 90.01 \times 100}{1,000 \times \text{กรัมของตัวอย่าง}}$$

N = ความเข้มข้นของสารละลายมาตรฐาน 0.1 N NaOH

V = ปริมาตรของสารละลายมาตรฐาน 0.1 N NaOH ที่ใช้ในการไตเตรท

3.8.2.1.2 การวัดค่าพีเอช (ดัดแปลงจาก AOAC, 1984 โดย นภา, 2529) นำตัวอย่างແ່ນມ 20 กรัม มาบดให้ละเอียด เติมน้ำกลั่น 10 มิลลิลิตร คนให้เข้ากันวัดด้วยเครื่อง pH meter

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.8.2.2 การวิเคราะห์ทางด้านจุลชีววิทยา

1) ตรวจสอบเชื้อซาลโมเนลลาที่มีอยู่ในตัวอย่างແໜ່ນ โดยใช้วิธี Salmosyst (Weber, 1988 ; Ossmer, 1992 ; อติศร และอรุณ, 2539) โดยนำตัวอย่างແໜ່ນ 25 กรัม ใส่ลงใน salmosyst broth base (SB) 225 มิลลิลิตร นำไปบ่มเชื้อที่อุณหภูมิ 35-37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 6-8 ชั่วโมง จากนั้นถ่ายเชื้อจาก SB 10 มิลลิลิตรลงในหลอดทดลองที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว เติมน้ำ salmosyst selective supplement tablet (SBST) 1 เม็ด เขย่าให้เม็ด SBST ละลายใน SB จนหมด บ่มหลอดที่มี SBST ผสมกับ SB ที่อุณหภูมิ 35-37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง แล้วนำไปเจียเพาะเชื้อลงบนอาหารแข็งโดยใช้ xylose lysine deoxycholate (XLD) และ Modified Semi-Solid Rappaport Vassiliadis (MSRV) บ่มที่อุณหภูมิ 35-37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง นำโคโลนีที่สงสัยว่าเป็นเชื้อซาลโมเนลลามาทดสอบคุณสมบัติทางชีวเคมีและคุณสมบัติทางเซโรโลยี จากนั้นนำตัวอย่างส่งกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข เพื่อตรวจหาเชื้อไทป์ของเชื้อซาลโมเนลลา ดังแสดงในภาพที่ 3.1 และคุณสมบัติทางชีวเคมีของเชื้อซาลโมเนลลา แสดงในตารางที่ 3.2

2) การวิเคราะห์เชื้อ lactic acid Bacteria (LAB) ซึ่งตัวอย่างແໜ່ນ 25 กรัม นำไปใส่ใน peptone water ปริมาตร 225 มิลลิลิตร ในถุงสเตอร์ไรต์ นำไปตีด้วยเครื่อง Stomacher ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวจะได้สารละลายตัวอย่าง 1:10 จากนั้นทำการเจือจางต่อแบบ 10 fold dilution จนได้ความเจือจาง $1:10^2$ จนถึง $1:10^7$ โดยดูดสารละลายจากถุงสเตอร์ไรต์มา 1 มิลลิลิตร ใส่ในหลอดทดลองที่มี peptone water อยู่ 9 มิลลิลิตร ทำการเจือจางต่อจนได้ความเจือจางในระดับ $1:10^7$ ใช้ปิเปตดูดสารจาก ทุกระดับความเจือจางมา 0.1 มิลลิลิตร ใส่ลงใน plate ที่มีอาหารเลี้ยงเชื้อ MRS agar ที่มีการเติม CaCO_3 0.5 เปอร์เซ็นต์ ทำการ spread plate นำ plate ที่ทำการ spread plate แล้วไปบ่มใน Candle jar เก็บในตู้บ่มเชื้อที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง จากนั้นนำมา นับเชื้อ โดยตรวจนับโคโลนีที่มีโซนใสรอบโคโลนี

ຖາພທີ່ 3.1 ຈັ່ງຕອນກາຣວິເຄຣາຣ໌ຫາເຂົ້ອຊາລ ໂມເນລຕາ (*Salmonella*) ໂດຍວິທີ Salmosyst ທີ່ມາ : Weber, 1988 ; Ossmer, 1992 ; ອດີສຣ ແລະອຣຸ່ມ, 2539

ເອກສາຣນີ້ເປັນເອກສາຣທີ່ສວນໄວ້ສຳຫຼັບກາຣໃຊ້ງານເພື່ອກາຣສືກສາເທົ່ານັ້ນ ໂມ່ອຸນຸຍາດໃຫ້ນຳໄປໃຊ້ປຣະໂຍຊນດ້ານກາຣຄ້າ ໂມ່ວ່າກຣມີໄດ້ ທັງສິ້ນ ອີກທັງຫ້າມມີໃຫ້ດັດແປລຸ່ງເນື້ອຫາ ແລະຕ້ອງອ້າງອິງດື່ງເຈົ້າຂອງເອກສາຣທຸກຄຣັ່ງທີ່ມີການນຳໄປໃຊ້

ตารางที่ 3.2 ผลของปฏิกิริยาทางชีวเคมีในหลอด TSI agar และ LIM medium ของเชื้อ
ซาลโมเนลลา

TSI				LIM		
Slant	Butt	H ₂ S	gas	lysine	Indole	motile
K	A	+/-	+/-	+	-	+/-

- K = alkaline ปลายหลอด (slant) ของ TSI จะมีสีแดง (ชมพูบานเย็น)
- A = acid ก้นหลอด (butt) ของ TSI จะมีสีเหลือง
- H₂S(+) = ในหลอด TSI จะเกิดตะกอนสีดำของไฮโดรเจนซัลไฟด์ ซึ่งซาลโมเนลลาส่วนใหญ่จะให้ผล +
- H₂S(-) = ไม่มีตะกอนสีดำในหลอด TSI ทั้งนี้เนื่องจากไม่มีไฮโดรเจนซัลไฟด์
- Gas(+) = มีฟองอากาศดันวุ้นของ TSI เนื่องจากซาลโมเนลลาส่วนใหญ่สามารถหมักย่อยน้ำตาลกลูโคสแล้วได้กรด และก๊าซเพียงเล็กน้อย
- Gas(-) = ไม่มีฟองอากาศให้เห็นในหลอด TSI ซึ่งมีบางเชโรวารให้ผล -
- Lysine(+) = จะมีสีม่วงทั้งหลอดเนื่องจากเชื้อซาลโมเนลลามีเอนไซม์ lysine decarboxylase ไปย่อย lysine ทำให้อาหารเพาะเลี้ยงเชื้อดังกล่าวมีความเป็นด่างมากขึ้น มีผลทำให้ brom cresol purple ซึ่งใช้เป็น indicator ในอาหารดังกล่าวและมีสีม่วงที่ทีเอนที่เป็นกลางมีสีม่วงเข้มมากยิ่งขึ้น ซึ่งซาลโมเนลลาส่วนมากจะมีเอนไซม์ดังกล่าวนี้
- Lysine(-) = หลอดอาหารจะมีสีเหลือง เนื่องจากเชื้อที่ไม่มีเอนไซม์ lysine decarboxylase แต่มีเอนไซม์ lysine deaminase ซึ่งจะไปย่อย lysine ทำให้พีเอชของอาหารต่ำลง มีผลทำให้สีม่วงของ brom cresol purple เปลี่ยนเป็นสีเหลือง
- Indole(+) = จะมีสีแดงบนหลอดอาหารเลี้ยงเชื้อหลังจากหยดน้ำยา KOVAC
- Indole(-) = เกิดสีแดงหลังจากหยดน้ำยา KOVAC ซึ่งซาลโมเนลลาจะไม่เอนไซม์ tryptophanase จึงไม่เกิดปฏิกิริยากับ KOVAC
- Motile(+) = หลอดอาหารเพาะเลี้ยงเชื้อ LIM จะขุ่นทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากซาลโมเนลลาส่วนมากจะมีแฟลกเจลลาใช้ในการเคลื่อนที่ ดังนั้นเมื่อทำการ stab เชื้อลงในหลอดอาหารเลี้ยงเชื้อ LIM แล้วบ่มเพาะเชื้อซาลโมเนลลาจะเจริญเคลื่อนที่ออกจากรอย stab ไปทุกทิศทุกทาง จึงทำให้หลอดขุ่น
- Motile(-) = หลอดอาหารเพาะเลี้ยงเชื้อจะมีเชื้อบริเวณรอย stab เท่านั้น ส่วนบริเวณอาหารรอบรอย stab จะใส ทั้งนี้เนื่องจากเชื้อไม่มีแฟลกเจลลาใช้ในการเคลื่อนที่จึงเจริญอยู่เฉพาะบริเวณรอย stab

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.8.2.3 การวิเคราะห์การยอมรับของผู้บริโภคทางด้านประสาทสัมผัส

ใช้ผู้ทดสอบจำนวน 20 คน ดำเนินการทดสอบโดยใช้การทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCBD)

1. การทดสอบทางประสาทสัมผัสโดยวิธี Paired comparison method ให้ผู้ชิมเปรียบเทียบว่า ตัวอย่าง 2 ตัวอย่างแตกต่างกันหรือไม่

2. การทดสอบทางประสาทสัมผัสโดยวิธี Hedonic Scale

ผู้ชิมประเมินผลในด้าน สี กลิ่นรส เนื้อสัมผัส และการยอมรับโดยรวม ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ระดับ 7 = ชอบมากที่สุด และ 1 = ไม่ชอบมากที่สุด (7-point hedonic scale) นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติ (SPSS version 11)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

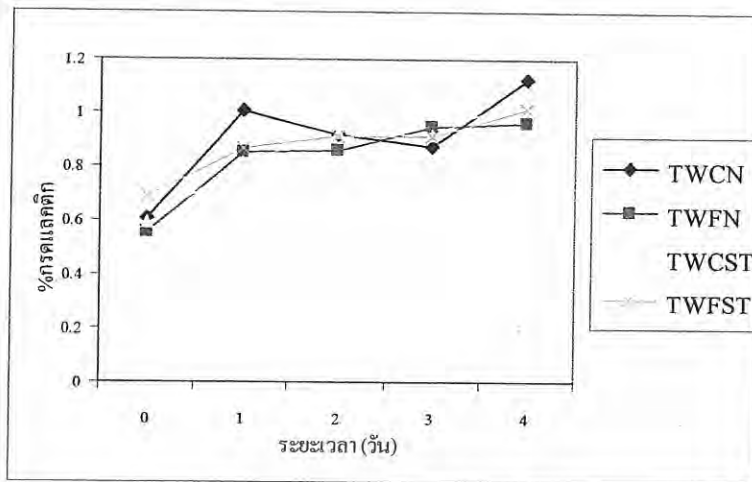
ผลการทดลองและวิจารณ์

4.1 ผลของการเติมเชื้อแลคติกบิริสุทธิเริ่มต้นในการผลิตแหนม

4.1.1 ค่าพีเอชและเปอร์เซ็นต์กรดแลคติกของผลิตภัณฑ์แหนม

กระบวนการหมักแหนมตามธรรมชาตินั้นมักเกิดจากจุลินทรีย์ที่ปนเปื้อนมากับวัตถุดิบ ซึ่งมักจะมีทั้งที่สร้างกรดได้และทำให้อาหารเน่าเสีย จุลินทรีย์ที่สร้างกรดได้ดีและพบในระยะแรกของการหมักมักเป็นพวก homofermentative cocci เช่น *P. cerevisiae*, *P. pentosaceus* และ *P. acidilactici* ซึ่งเชื้อประเภทนี้จะใช้น้ำตาลกลูโคสแล้วสร้างเป็นกรดแลคติกออกมาเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ค่าพีเอชของแหนมลดลง (บุษกร, 2545) จากการทดลองผลิตแหนม โดยใช้เนื้อโค 2 สายพันธุ์ คือ เนื้อโคสายพันธุ์พื้นเมืองและสายพันธุ์บราห์มัน ซึ่งทำการเก็บรักษาเนื้อโค 2 ลักษณะ คือ การเก็บรักษาโดยการแช่เย็นและการแช่แข็ง นำเนื้อโคมาทำการหมักโดยเติมและไม่เติมกล้าเชื้อแบคทีเรียแลคติก *P. pentosaceus* TISTR 536 เป็นปริมาณ 10^6 เซลล์ต่อกรัม บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 วัน พบว่าค่าพีเอชและเปอร์เซ็นต์กรดแลคติกของแหนมแต่ละสูตรมีความแตกต่างกัน ดังแสดงในภาพที่ 4.1, 4.2, 4.3 และ 4.4 ตามลำดับ กล่าวคือ ในวันที่ 0 ของการหมักค่าพีเอชและเปอร์เซ็นต์กรดแลคติกไม่มีความแตกต่างกันมากนัก เนื่องจากกระบวนการหมักยังไม่เกิดขึ้น แต่หลังจากที่ทำการหมักแหนมได้ 1-3 วัน พบว่าการหมักแหนมที่มีการเติมกล้าเชื้อจะทำให้เปอร์เซ็นต์กรดแลคติกเพิ่มสูงขึ้นซึ่งแตกต่างจากการหมักแหนมที่ไม่ได้เติมกล้าเชื้อเพียงเล็กน้อย และมีค่าพีเอชลดลงต่ำกว่าแหนมที่หมักโดยไม่เติมกล้าเชื้อเพียงเล็กน้อยเช่นกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าแหนมที่หมักโดยเติมกล้าเชื้อแบคทีเรียแลคติกลงไป ทำให้จำนวนของแบคทีเรียแลคติกมีการเพิ่มจำนวนมากขึ้น สามารถเปลี่ยนแหล่งพลังงานจากคาร์โบไฮเดรตไปเป็นกรดแลคติกได้ในจำนวนมากกว่า เมื่อการหมักใช้ระยะเวลาเพิ่มขึ้น กรดแลคติกที่ถูกสร้างขึ้นและทำให้ค่าพีเอชลดลง ทำให้การเจริญเติบโตของแบคทีเรียแลคติกช้าลงด้วย จึงทำให้การหมักในระยะหลังมีการเปลี่ยนแปลงค่าเปอร์เซ็นต์กรด และค่าพีเอชน้อยกว่าในช่วงระยะเวลาในตอนแรก เมื่อพิจารณาผลของการที่เติมและไม่เติมกล้าเชื้อให้ผลเปอร์เซ็นต์กรดแลคติกและค่าพีเอชในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือในการผลิตแหนมที่มีการเติมกล้าเชื้อมีแนวโน้มของเปอร์เซ็นต์กรดแลคติกที่สูงกว่าและค่าพีเอชที่ต่ำกว่าแหนมที่ผลิตโดยไม่เติมกล้าเชื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.1 : ผลการวิเคราะห์ปริมาณกรดแลคติกของผลิตภัณฑ์หมักจากเนื้อ โคนั้พันธุ์พื้นเมือง

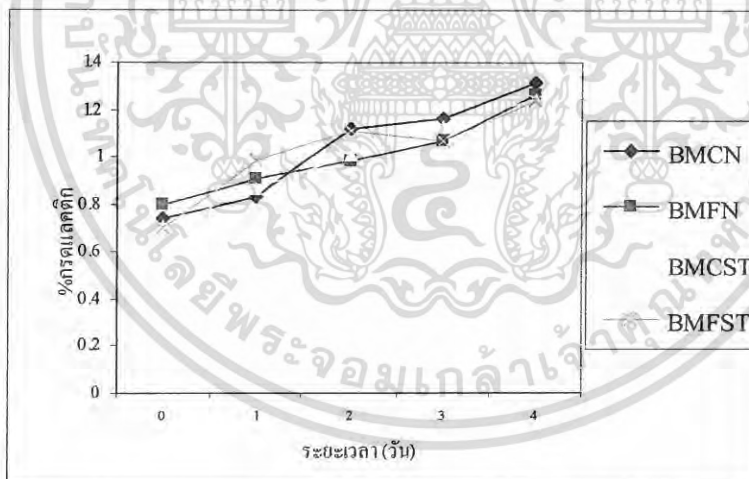
หมายเหตุ : TW หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคนั้พันธุ์พื้นเมือง

CN หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคนั้ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบธรรมชาติ

FN หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคนั้ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบธรรมชาติ

CST หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคนั้ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบเติมกล้าเชื้อ

FST หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคนั้ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบเติมกล้าเชื้อ

ภาพที่ 4.2 : ผลการวิเคราะห์ปริมาณกรดแลคติกของผลิตภัณฑ์หมักจากเนื้อ โคนั้พันธุ์บราซิล

หมายเหตุ : BM หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคนั้พันธุ์บราซิล

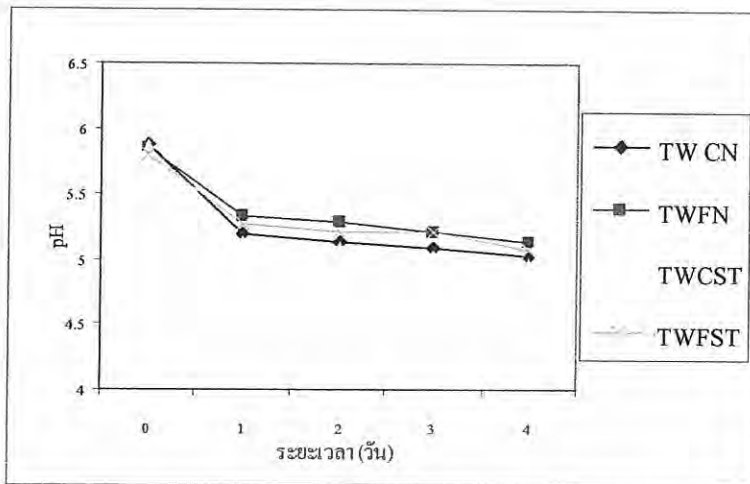
CN หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคนั้ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบธรรมชาติ

FN หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคนั้ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบธรรมชาติ

CST หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคนั้ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบเติมกล้าเชื้อ

FST หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคนั้ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบเติมกล้าเชื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 : ผลการวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด – ด่างของผลิตภัณฑ์หมักจากเนื้อ โคพันธุ์พื้นเมือง

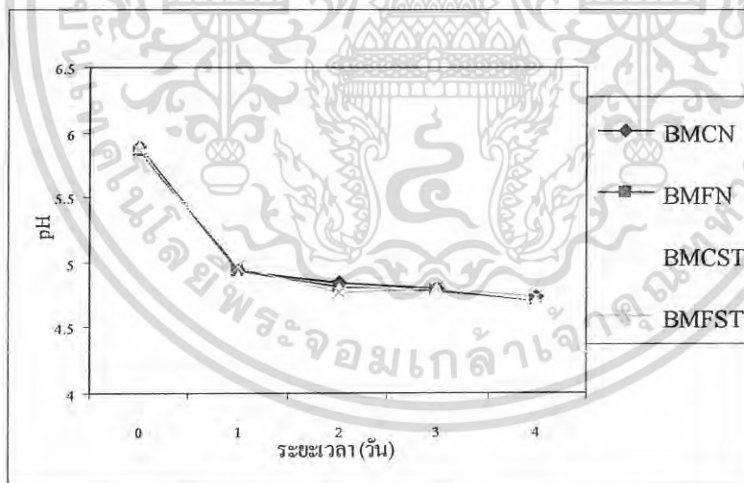
หมายเหตุ : TW หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์พื้นเมือง

CN หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบธรรมชาติ

FN หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบธรรมชาติ

CST หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบเติมกล้าเชื้อ

FST หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบเติมกล้าเชื้อ

ภาพที่ 4.4 : ผลการวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด – ด่างของผลิตภัณฑ์หมักจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มัน

หมายเหตุ : BM หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มัน

CN หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบธรรมชาติ

FN หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบธรรมชาติ

CST หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบเติมกล้าเชื้อ

FST หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบเติมกล้าเชื้อ

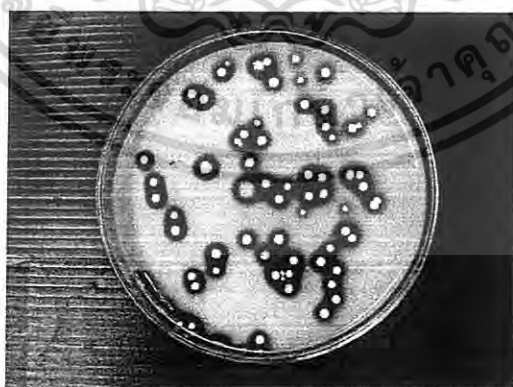
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 การเจริญเติบโตของเชื้อ lactic acid bacteria (LAB) ในผลิตภัณฑ์หมัก

ผลจากการตรวจเชื้อ lactic acid bacteria โดยการนับจำนวนโคโลนีของเชื้อ lactic acid bacteria ที่มีลักษณะเป็น โคโลนีสีขาวและมี clear zone ใสรอบๆ โคโลนีดังแสดงในภาพที่ 4.5 จากตารางที่ 4.1 และภาพที่ 4.6 พบว่าผลิตภัณฑ์หมักที่ผลิตจากเนื้อโคพันธุ์พื้นเมืองส่วนใหญ่มีแนวโน้มการเจริญเติบโตของเชื้อ lactic acid bacteria เพิ่มขึ้นเมื่อระยะเวลาในการหมักเพิ่มขึ้น โดยจำนวนเชื้อ lactic acid bacteria มีการเพิ่มจำนวนมากที่สุดเมื่อทำการหมักหมักเป็นเวลา 2 วัน จากนั้นเชื้อ lactic acid bacteria มีจำนวนลดลงเล็กน้อยเมื่อทำการหมักหมักเป็นเวลา 3 วัน เมื่อทำการเปรียบเทียบหมักที่ผลิตจากเนื้อโคพันธุ์พื้นเมืองที่ผ่านการเก็บรักษาโดยการแช่เย็นหรือแช่แข็ง ทำการหมักแบบธรรมชาติ (ไม่เติมกล้าเชื้อ) และเติมกล้าเชื้อ พบว่าการเติมกล้าเชื้อ ไม่มีผลต่อการเพิ่มจำนวน lactic acid bacteria

ส่วนผลิตภัณฑ์หมักที่ผลิตจากเนื้อโคพันธุ์บราห์มันทุกสูตร มีแนวโน้มการเจริญเติบโตของเชื้อ lactic acid bacteria เพิ่มสูงขึ้น โดยเพิ่มจำนวนมากที่สุดเมื่อทำการหมักหมักเป็นเวลา 1 วัน จากนั้นเชื้อ lactic acid bacteria มีจำนวนลดลงเล็กน้อยเมื่อทำการหมักหมักเป็นเวลา 2 วัน ดังแสดงในตารางที่ 4.2 และภาพที่ 4.7

จากการตรวจเชื้อ lactic acid bacteria ของผลิตภัณฑ์หมักที่ผลิตจากเนื้อโคทั้งสองสายพันธุ์ พบว่าการเจริญเติบโตของเชื้อ lactic acid bacteria มีความสัมพันธ์กับปริมาณกรดแลคติกและค่าความเป็นกรด-ด่าง โดยเมื่อเชื้อ lactic acid bacteria มีอัตราการเจริญเติบโตสูงที่สุดเมื่อทำการหมักหมักเป็นเวลา 1 วัน ทำให้ปริมาณกรดแลคติกและค่าความเป็นกรด-ด่างของผลิตภัณฑ์หมักที่มีอัตราการเพิ่มปริมาณกรดแลคติกสูงที่สุดและค่าความเป็นกรดลดลงต่ำสุด เมื่อทำการหมักหมักเป็นเวลา 1 วันเช่นกัน

ภาพที่ 4.5 โคโลนีสีขาวและมีลักษณะใสรอบโคโลนี (clear zone) ของเชื้อแบคทีเรียแลคติกที่เจริญในอาหาร MRS agar

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 ผลการเจริญเติบโตของเชื้อ lactic acid bacteria (LAB) ในผลิตภัณฑ์หมักที่ผลิตจากเนื้อโคพันธุ์พื้นเมือง

ระยะเวลาในการหมัก(วัน)	จำนวนเชื้อ lactic acid bacteria (cfu/g) ในผลิตภัณฑ์หมัก			
	TWCN	TWFN	TWCST	TWFST
0	1.19×10^6	1.03×10^5	1.92×10^6	8.6×10^5
1	2.48×10^8	3.7×10^7	7.4×10^7	3.4×10^7
2	1.56×10^8	7.3×10^7	2.08×10^8	5.3×10^7
3	1.18×10^8	7.2×10^6	5.6×10^7	1.35×10^7

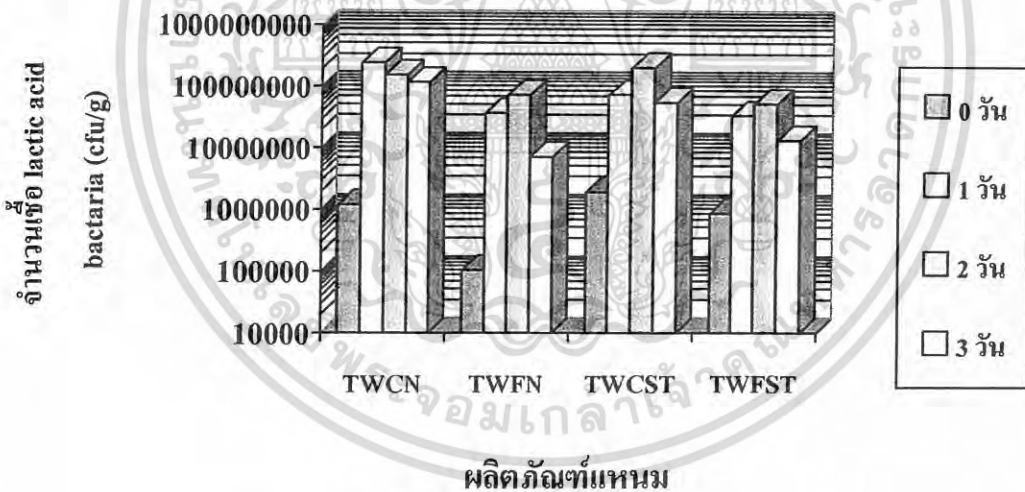
หมายเหตุ : TW หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์พื้นเมือง

CN หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบธรรมชาติ

FN หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบธรรมชาติ

CST หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบเติมกล้าเชื้อ

FST หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบเติมกล้าเชื้อ

ภาพที่ 4.6 : ผลการวิเคราะห์จำนวนเชื้อ lactic acid bacteria ของผลิตภัณฑ์หมักที่ผลิตจากเนื้อโคพันธุ์พื้นเมือง เมื่อทำการหมักที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 วัน

หมายเหตุ : TW หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์พื้นเมือง

CN หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบธรรมชาติ

FN หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบธรรมชาติ

CST หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบเติมกล้าเชื้อ

FST หมายถึง หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบเติมกล้าเชื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 ผลการเจริญเติบโตของเชื้อ lactic acid bacteria (LAB) ในผลิตภัณฑ์เนนมที่ผลิตจากเนื้อโคพันธุ์บราห์มัน

ระยะเวลาในการหมักเนนม(วัน)	จำนวนเชื้อ lactic acid bacteria (cfu/g) ในผลิตภัณฑ์เนนม			
	BMCN	BMFN	BMCST	BMFST
0	2.45×10^6	1.37×10^6	1.20×10^6	1.98×10^6
1	2.81×10^8	9.5×10^7	8.4×10^7	1.33×10^8
2	1.96×10^8	5.5×10^7	2.41×10^7	1.39×10^8
3	1.65×10^8	4.6×10^7	2.3×10^7	1.32×10^8

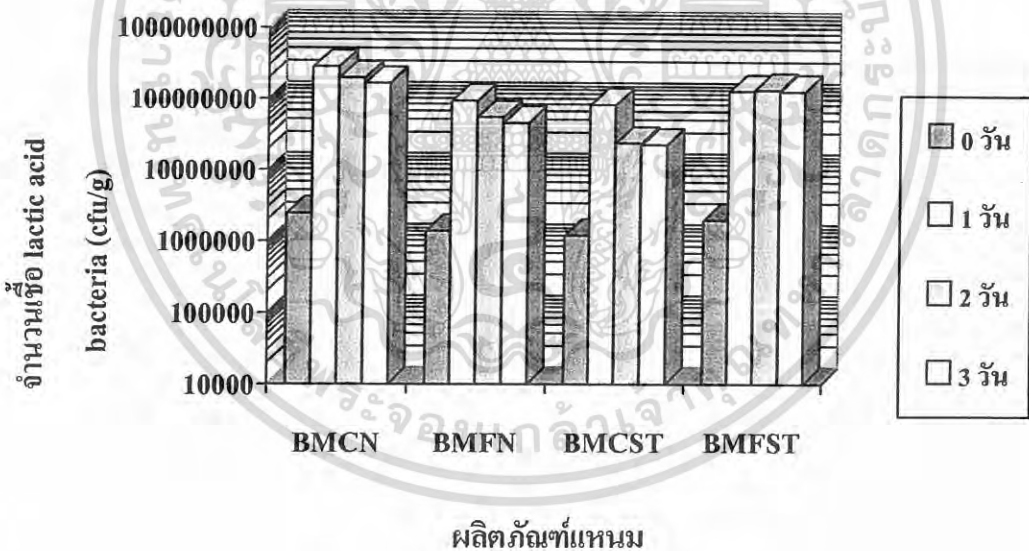
หมายเหตุ : BM หมายถึง เนนมที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มัน

CN หมายถึง เนนมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบธรรมชาติ

FN หมายถึง เนนมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบธรรมชาติ

CST หมายถึง เนนมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบเติมกลูต้าเชื้อ

FST หมายถึง เนนมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบเติมกลูต้าเชื้อ

ภาพที่ 4.7 : ผลการวิเคราะห์จำนวนเชื้อ lactic acid bacteria ของผลิตภัณฑ์เนนมที่ผลิตจาก

พันธุ์บราห์มันเมื่อทำการหมักที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 วัน

หมายเหตุ : BM หมายถึง เนนมที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มัน

CN หมายถึง เนนมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบธรรมชาติ

FN หมายถึง เนนมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบธรรมชาติ

CST หมายถึง เนนมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบเติมกลูต้าเชื้อ

FST หมายถึง เนนมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบเติมกลูต้าเชื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

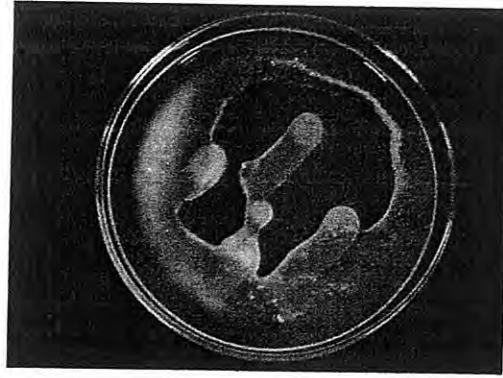
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 การตรวจหาเชื้อซาลโมเนลลา

ในการทดลองผู้ทดลองได้ทำการตรวจหาเชื้อซาลโมเนลลาโดยใช้วิธี Salmosyst (ภาพที่ 3.1) โดยนำหม้อมที่ผลิตจากเนื้อโคพันธุ์พื้นเมืองและพันธุ์บราห์มันทุกสูตรที่เลี้ยงใน salmosyst broth base (SB) และถ่ายเชื้อจาก SB 10 มิลลิลิตร นำมาเติม Salmosyst selective supplement table (SBST) แล้วทำการเลี้ยงเชื้อไว้ 18-24 ชั่วโมง จากนั้นนำมาทำการเลี้ยงบนอาหารแข็ง xylose lysine deoxycholate (XLD) และ Modified Semi-Solid Rappaport Vassiliadis (MSRV) คัดเลือกโคโลนีที่มีลักษณะเป็นสีชมพูใสและมีจุดสีดำอยู่ตรงกลางบนอาหาร XLD ดังแสดงในภาพที่ 4.8 และ คัดเลือกเชื้อที่มีการเคลื่อนที่ไกลที่สุดบนอาหาร MSRV ดังแสดงในภาพที่ 4.9 จากนั้นนำเชื้อซาลโมเนลลาที่คัดเลือกได้มาทดสอบคุณสมบัติทางชีวเคมี มาทำการเพาะเลี้ยงในหลอด Triple Sugar Iron (TSI) agar slant และ Lysine Indole Motility (LIM) medium แล้วคัดเลือกหลอดที่มีคุณสมบัติของเชื้อซาลโมเนลลาดังแสดงในตารางที่ 3.2 และภาพที่ 4.10 จากนั้นนำตัวอย่างเชื้อมาเลี้ยงในอาหาร TSA ดังแสดงในภาพที่ 4.11 และส่งกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข เพื่อตรวจหาเชื้อโรไทป์ของเชื้อซาลโมเนลลาต่อไป

ภาพที่ 4.8 : ลักษณะ โคโลนีสีชมพูใสและมีจุดสีดำของเชื้อซาลโมเนลลาเมื่อทำการเลี้ยงบนอาหารแข็ง XLD ที่อุณหภูมิ 35-37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง

ภาพที่ 4.9 : ลักษณะการเจริญแวนการเคลื่อนที่ของเชื้อซาล โมเนลลาเมื่อทำการเลี้ยงบนอาหาร MSR medium ที่อุณหภูมิ 42 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง

ภาพที่ 4.10 : ลักษณะการเจริญของเชื้อซาล โมเนลลาเมื่อทำการเลี้ยงบนอาหารเลี้ยงเชื้อ TSI และ LIM ที่อุณหภูมิ 35-37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.11 : ลักษณะการเจริญของเชื้อซาลโมเนลลาเมื่อทำการเลี้ยงบนอาหารเลี้ยงเชื้อ TSA ที่ อุณหภูมิ 35-37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง

จากผลการตรวจหาเชื้อซาลโมเนลลาในผลิตภัณฑ์หมักก่อนการหมัก (0 วัน) และ หลังจากการหมักเป็นเวลา 3 วัน บนอาหาร XLD และ MSRV พบว่าในวันที่ 0 มีการตรวจพบเชื้อ ซาลโมเนลลา ในผลิตภัณฑ์หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์พื้นเมืองที่ผ่านการแช่เย็นโดยหมักแบบ ธรรมชาติและแบบเติมกล้าเชื้อ หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการแช่เย็นโดยหมัก แบบธรรมชาติและหมักแบบเติมกล้าเชื้อ และเมื่อทำการหมักหมักเป็นเวลา 3 วันตรวจพบเชื้อ ซาลโมเนลลา ในผลิตภัณฑ์หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการแช่เย็นและแช่แข็งโดย หมักแบบธรรมชาติ ในขณะที่หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์พื้นเมืองทุกสูตรและพันธุ์บราห์มันที่ หมักแบบเติมกล้าเชื้อตรวจไม่พบเชื้อซาลโมเนลลาดังแสดงในตารางที่ 4.3 ซึ่งพบเชื้อซาลโมเนลลา ในหมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการแช่เย็นโดยหมักแบบธรรมชาติมากที่สุด

ผลการทดลองที่ได้จะเห็นได้ว่าการหมักหมักเป็นเวลา 3 วันตรวจพบเชื้อซาลโมเนลลา ในผลิตภัณฑ์หมักสูตรต่างๆ น้อยกว่าการตรวจพบเชื้อซาลโมเนลลาในผลิตภัณฑ์หมักก่อนการ หมัก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก lactic acid bacteria ทำการเปลี่ยนแปลงน้ำตาลไปเป็นกรดแลคติกใน สภาพที่มีอากาศเพียงเล็กน้อย ทำให้ปริมาณกรดแลคติกเพิ่มสูงขึ้นและค่าความเป็นกรด-ด่างของ หมักลดลง ซึ่งในสภาวะนี้มีผลทำให้ยับยั้งการเจริญของแบคทีเรียที่ปนเปื้อนและทำให้เกิดโรคได้ นอกจากนี้พบว่าการตรวจพบเชื้อซาลโมเนลลาในผลิตภัณฑ์หมักที่หมักแบบธรรมชาติมากกว่า ผลิตภัณฑ์หมักที่หมักแบบเติมกล้าเชื้อ

การตรวจพบเชื้อซาลโมเนลลาในผลิตภัณฑ์หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคทั้งสองสายพันธุ์ อาจ ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น วิธีการสุขาภิบาลในการฆ่า การเก็บรักษา ขั้นตอนในการผลิตหมัก เป็นต้น ซึ่งถ้ามีวิธีการจัดการไม่ดีพออาจทำให้มีการปนเปื้อนของเชื้อซาลโมเนลลาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 ผลการตรวจหาเชื้อซาลโมเนลลาในผลิตภัณฑ์แฮมที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์พื้นเมือง และพันธุ์บราห์มัน

ระยะเวลาในการหมัก แฮม (วัน)	ผลิตภัณฑ์แฮม	การตรวจพบเชื้อซาล โมเนลลาบนอาหาร			การตรวจพบเชื้อซาล โมเนลลาบนอาหาร		
		XLD			MSRV		
		I	II	III	I	II	III
0	TWCN	/	-	-	/	/	-
	TWFN	-	-	-	-	-	-
	TWCST	-	-	-	/	/	/
	TWFST	-	-	-	-	-	-
	BMCN	/	/	/	-	-	-
	BMFN	-	-	-	-	-	-
	BMCST	/	/	-	/	/	/
	BMFST	-	-	-	-	-	-
3	TWCN	-	-	-	-	-	-
	TWFN	-	-	-	-	-	-
	TWCST	-	-	-	-	-	-
	TWFST	-	-	-	-	-	-
	BMCN	-	-	-	/	/	/
	BMFN	/	/	/	/	/	/
	BMCST	-	-	-	-	-	-
	BMFST	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : TW หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์พื้นเมือง
 CN หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบธรรมชาติ
 FN หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบธรรมชาติ
 CST หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบเดิมกล้าเชื้อ
 FST หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบเดิมกล้าเชื้อ
 BM หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มัน
 CN หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบธรรมชาติ
 FN หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบธรรมชาติ
 CST หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบเดิมกล้าเชื้อ
 FST หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบเดิมกล้าเชื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 คุณสมบัติทางประสาทสัมผัสของแฮมที่มีการเค็มและไม่เค็มกล้าเชื้อบริสุทธิ์

นำแฮมที่ผลิตได้จากเนื้อ ไคพันธ์บุรีพื้นเมืองและพันธุ์บราห์มันทุกสูตรมาทดสอบทางประสาทสัมผัสโดยวิธี Hedonic scale ใช้ผู้ทดสอบจำนวน 20 คน ให้คะแนนความชอบ 7 ระดับ ทำการเปรียบเทียบคุณสมบัติทางประสาทสัมผัสในด้านสี กลิ่น รส เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมของแฮมที่ผลิตจากเนื้อ ไคพันธ์บุรีทั้งสองสายพันธุ์ ดังแสดงในตารางที่ 4.4, 4.5 และภาพที่ 4.12 พบว่าแฮมที่ผลิตจากเนื้อ ไคพันธ์บุรีบราห์มันมีคะแนนในด้านสี กลิ่น รส เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมมากกว่าแฮมที่ผลิตจากเนื้อ ไคพันธ์บุรีพื้นเมือง และเมื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าแฮมที่ผลิตจากเนื้อ ไคพันธ์บุรีพื้นเมืองและพันธุ์บราห์มันที่ควบคุมปัจจัยในการเก็บรักษาและกระบวนการหมักมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($P < 0.05$)

ตารางที่ 4.4 ผลการทดสอบทางประสาทสัมผัสของแฮมที่ผลิตจากเนื้อ ไคพันธ์บุรีพื้นเมือง

ชนิด	สี	กลิ่น	รสชาติ	เนื้อสัมผัส	ความชอบ โดยรวม
TW CN	2.15±2.13	2.85±2.43	3.45±2.25	3.95±1.75	3.05±2.25
TW FN	5.00±1.20	4.05±2.75	4.05±2.25	4.15±1.43	4.40±1.54
TW CST	3.35±2.23	3.20±1.86	4.00±1.70	4.00±1.30	3.85±2.63
TW FST	5.30±1.11	3.65±2.83	3.95±1.45	4.55±1.85	4.40±1.04

หมายเหตุ : TW หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ ไคพันธ์บุรีพื้นเมือง

CN หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ ไคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบธรรมชาติ

FN หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ ไคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบธรรมชาติ

CST หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ ไคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบเค็มกล้าเชื้อ

FST หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ ไคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบเค็มกล้าเชื้อ

ตารางที่ 4.5 ผลการทดสอบทางประสาทสัมผัสของแฮมที่ผลิตจากเนื้อ ไก่พันธุ์ราห์มัน

ชนิด	สี	กลิ่น	รสชาติ	เนื้อสัมผัส	ความชอบโดยรวม
BM CN	4.35±1.43	4.35±1.43	4.45±1.35	4.35±1.43	4.55±1.35
BM FN	4.90±1.89	4.45±1.65	4.95±2.25	4.70±1.41	5.20±1.76
BM CST	4.10±1.39	3.85±1.33	4.25±1.99	4.15±1.73	4.25±1.29
BM FST	4.95±2.45	4.30±3.11	4.90±1.39	4.35±1.73	5.40±1.34

หมายเหตุ : BM หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ ไก่พันธุ์ราห์มัน

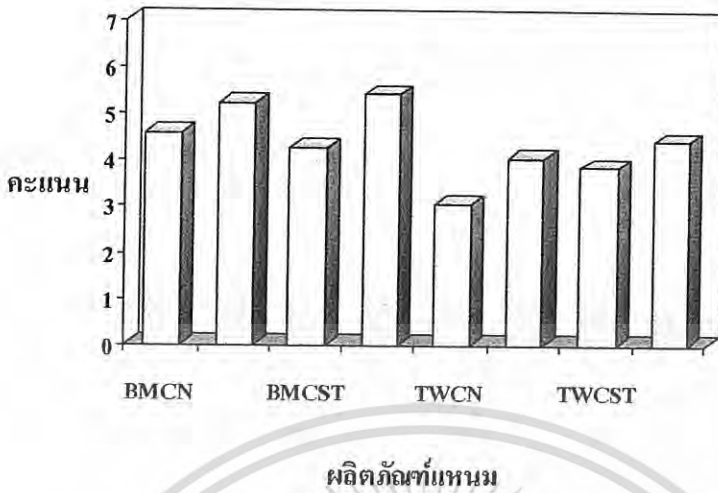
CN หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ ไก่ที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบธรรมชาติ

FN หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ ไก่ที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบธรรมชาติ

CST หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ ไก่ที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบเติมน้ำเกลือ

FST หมายถึง แฮมที่ผลิตจากเนื้อ ไก่ที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบเติมน้ำเกลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.12 : คะแนนความชอบ โดยรวมของขนมที่ผลิตจากเนื้อ โคพั้นธุ์พื้นเมืองและพันธุ์ บราห์มัน

หมายเหตุ : BM หมายถึง ขนมที่ผลิตจากเนื้อ โคพั้นธุ์บราห์มัน
 CN หมายถึง ขนมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบธรรมชาติ
 FN หมายถึง ขนมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบธรรมชาติ
 CST หมายถึง ขนมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบเดิมกล้า
 FST หมายถึง ขนมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบเดิมกล้าเชื้อ
 TW หมายถึง ขนมที่ผลิตจากเนื้อ โคพั้นธุ์พื้นเมือง
 CN หมายถึง ขนมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบธรรมชาติ
 FN หมายถึง ขนมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบธรรมชาติ
 CST หมายถึง ขนมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบเดิมกล้าเชื้อ
 FST หมายถึง ขนมที่ผลิตจากเนื้อ โคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบเดิมกล้าเชื้อ

จากตารางที่ 4.6 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความชอบ โดยรวมของขนมที่ผลิตจากเนื้อ โค พั้นธุ์บราห์มัน ด้วยวิธี Hedonic scale พบว่า

คะแนนความชอบในด้านสี ขนมที่ผลิตจากเนื้อ โคพั้นธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บรักษาแบบ แช่แข็งซึ่งหมักแบบธรรมชาติ มีคะแนนความชอบในด้านสีมากที่สุด (4.85±2.09) ซึ่งมีความ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P< 0.05) กับขนมที่ผลิตจากเนื้อ โคพั้นธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บ รักษาแบบแช่เย็นซึ่งหมักแบบธรรมชาติและขนมที่ผลิตจากเนื้อ โคพั้นธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รักษาแบบแช่เย็นซึ่งหมักแบบเดิมกล้าเชื้อ แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) กับหมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บรักษาแบบแช่แข็งซึ่งหมักแบบเดิมกล้าเชื้อ

คะแนนความชอบในด้านกลิ่น หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บรักษาแบบแช่แข็งซึ่งหมักแบบเดิมกล้าเชื้อ มีคะแนนความชอบในด้านกลิ่นมากที่สุด (4.70 ± 1.99) ซึ่งไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) กับหมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บรักษาแบบแช่เย็นซึ่งหมักแบบเดิมกล้าเชื้อและหมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บรักษาแบบแช่แข็งซึ่งหมักแบบธรรมชาติ แต่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) กับหมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บรักษาแบบแช่เย็นซึ่งหมักแบบธรรมชาติ

คะแนนความชอบในด้านรสชาติ หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บรักษาแบบแช่แข็งซึ่งหมักแบบธรรมชาติ มีคะแนนความชอบในด้านรสชาติมากที่สุด (4.85 ± 1.01) ซึ่งไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) กับหมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บรักษาแบบแช่เย็นซึ่งหมักแบบเดิมและไม่เดิมกล้าเชื้อ และหมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บรักษาแบบแช่แข็งซึ่งหมักแบบเดิมกล้าเชื้อ

คะแนนความชอบในด้านเนื้อสัมผัส หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บรักษาแบบแช่แข็งซึ่งหมักแบบธรรมชาติ มีคะแนนความชอบในด้านเนื้อสัมผัสมากที่สุด (5.00 ± 1.56) ซึ่งไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) กับหมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บรักษาแบบแช่เย็นซึ่งหมักแบบเดิมกล้าเชื้อ และหมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บรักษาแบบแช่แข็งซึ่งหมักแบบเดิมกล้าเชื้อ แต่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) กับหมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บรักษาแบบแช่เย็นซึ่งหมักแบบธรรมชาติ

คะแนนความชอบโดยรวม หมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บรักษาแบบแช่แข็งซึ่งหมักแบบธรรมชาติ มีคะแนนความชอบโดยรวมมากที่สุด (5.05 ± 0.89) ซึ่งไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) กับหมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บรักษาแบบแช่เย็นซึ่งหมักแบบเดิมกล้าเชื้อ และหมักที่ผลิตจากเนื้อ โคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บรักษาแบบแช่เย็นซึ่งหมักแบบธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 ผลค่าเฉลี่ยคะแนนรวมของແໜ່ນທີ່ผลิตจากเนื้อโคพันธุ์บราห์มัน

ชนิด	สี	กลิ่น	รสชาติ	เนื้อสัมผัส	ความชอบโดยรวม
BMCN	3.85±2.05 ^{aa}	3.85±1.60 ^a	4.30±2.41 ^a	4.30±2.29 ^a	4.05±1.71 ^a
BMFN	4.85±2.09 ^c	4.55±1.70 ^b	4.85±1.01 ^a	5.00±1.56 ^b	5.05±0.89 ^b
BMCST	4.30±1.36 ^{ab}	4.15±1.93 ^{ab}	4.40±2.05 ^a	4.50±2.25 ^{ab}	4.63±1.90 ^{ab}
BMFST	4.40±1.49 ^{bc}	4.70±1.99 ^b	4.75±1.99 ^a	4.80±2.99 ^{ab}	4.88±2.43 ^b

หมายเหตุ : BM หมายถึง แໜ່ນທີ່ผลิตจากเนื้อโคพันธุ์บราห์มัน
 CN หมายถึง แໜ່ນที่ผลิตจากเนื้อโคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบธรรมชาติ
 FN หมายถึง แໜ່ນที่ผลิตจากเนื้อโคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบธรรมชาติ
 CST หมายถึง แໜ່ນที่ผลิตจากเนื้อโคที่ผ่านการแช่เย็นและหมักแบบเติมเกลือ
 FST หมายถึง แໜ່ນที่ผลิตจากเนื้อโคที่ผ่านการแช่แข็งและหมักแบบเติมเกลือ
 ตัวอักษรอังกฤษในแนวนอน หมายถึง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (P< 0.05)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- แดนสวรรค์ พึ่งเจริญ และ พวงเพ็ญ พานิชรักษาวงศ์. 2545. ผลของค่าพีเอชและปริมาณกรดแลคติกต่อการตรวจพบเชื้อซาลโมเนลลาในแฮมที่จำหน่ายในตลาดหัวตะเข้. ปัญหาพิเศษปริญญาตรี. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพฯ.
- นภา โล่ห์ทอง. 2529. ปฏิบัติการจุลชีววิทยาทางอาหาร. ภาควิชาจุลชีววิทยาและวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- บุษกร อุดรภิชาติ. 2545. จุลชีววิทยาทางอาหาร. การผลิตเอกสารและตำรา มหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา. 425 หน้า.
- พรพรรณ เลิศทวีสินธุ์. 2544. การใช้ประโยชน์จากจุลินทรีย์ในอุตสาหกรรมอาหาร. พิมพ์ครั้งที่ 1. ศูนย์สภาดพร้าว กรุงเทพมหานคร. 50 หน้า.
- มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน. 2546. แฮมม มพช. 145/2546. 7 หน้า.
- สุธีรพรรณ กองร้อย. 2547. การผลิตสารแบคทีเรียโอซินจาก *Pediococcus pentosaceus* รหัส TISTR 536 และ *Lactococcus lactis* รหัส N 190 ในระหว่างการหมักแฮม. ปัญหาพิเศษปริญญาตรี. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพฯ.
- ศุภณษา วัฒนสินธุ์. 2545. จุลชีววิทยา. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ. 470 หน้า.
- อดิศร เสวตวิวัฒน์. 2533. ผลของการใช้เกลือแบคทีเรียแลคติกต่อซาลโมเนลลาในการหมักแฮม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- อดิศร เสวตวิวัฒน์ และ อรุณ บำตระกุลนนท์. 2539. ประสิทธิภาพของ Salmosyst กับอาหารเลี้ยงเชื้อ Rambach agar ต่อการตรวจหาซาลโมเนลลาในแฮม. การประชุมทางวิชาการครั้งที่ 34 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. หน้า 272-279.
- อดิศร เสวตวิวัฒน์, บุญเทียม พันธุ์เพ็ง และ สร้อยสุดา พรภักดีวัฒนา. 2548. ปฏิบัติการจุลชีววิทยาทางอาหาร. โครงการคณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพฯ.
- อรนุช อุดรภิชาติ. 2530. การคัดเลือกแบคทีเรียแลคติกซึ่งสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อซาลโมเนลลา และการผลิตเกลือผงเพื่อใช้ในการหมักแฮม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Doyle, M. P., Beuchat, L. R., and Montville, T. J. 1997. **Food microbiology : Fundamentals and frontiers**. Washington D. C. : American society for microbiology.
- Frazier, W. C., and Westhoff, D. C. 1988. **Food Microbiology**. 4th ed. Singapore : McGraw-Hill Co. 539 pp.
- Hugas, M., Garriga, M., Aymerich, M. T., and Monfort, J. M. 1995. Inhibition of *Listeria* in dry fermented sausages by the bacteriocinogenic *Lactobacillus sake* CTC 494. **J. Appl. Bacteriology**. 79(3) : 322-330.
- Noonpakdee, W., Santivarangkna, C., Jumriangrit, P., Sonomoto, K., and Panyim, S. 2003. Isolation of nisin-producing *Lactobacillus lactis* WNC 20 strain from nham, a traditional thai fermented sausage. **Int. J. Food Microbiology**. 81(2) : 137-145.
- Ossmer, R. 1992. **Salmosyst and RAMBACH Agar, A rapid alternative for the detection of Salmonella**. Congress-Poster-Salmonella and Salmonellosis-Ploufragan/Saint-Brieux-France.
- Petchsing, U., and Woodburn, M. J. 1990. *Staphylococcus aureus* and *Escherichia coli* in nham (Thai-style fermented pork sausage). **Int. J. Food Microbiology**. 10(3-4) : 183-192.
- Savic, S., Buncic, O., Uzelac, B., and Tripkovic, J. 2001. Microflora of "Sremska salami" produced with and without starter culture. **Tehnologija-Mesa**. 42(1-2) : 71-74.
- Scharner, E. 1990. The suppression of *Salmonella* by starter cultures in dry sausage. **Fleischwirtschaft**. 70(10) : 1183-1186.
- Swetwivathana, A., Lotong, N., Nakayama, J., and Sonomoto, K. 2004. Effect of garlic and nitrite on Pediocin PA-1 production of *Pediococcus pentosaceus* TISTR 536 and on the growth of *Salmonella* Anatum in stimulated nham fermentation. **Proceedings of the 1st KMITL International Conference on Integration of Science & Technology for Sustainable Development**. August 25-26 2004. Bangkok, Thailand.
- Swetwivathana, A., Leutz, U., Lotong, N., and Fischer, A. 1999. Controlling the growth of *Salmonella anatum* in nham. Effect of meat starter culture, nitrate, nitrite and garlic. **Fleischwirtschaft**. 79(9) : 124-128.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Swetwivathana, A., Zendo, T., Lotong, N., Nakayama, J., and Sonomoto, K. 2003. "Screening of bacteriocin-producing bacteria associated in nham (Traditional Thai fermented meat)." **49th International Congress of Meat Science and Technology. 2nd Brazillian Congress of Meat Science and Technology.**
- Vyust, L. DE., and Vandammne, E.J. 1994. **Antimicrobial Potential of Lactic Acid Bacteria.** In : Bacteriocins of Lactic Acid Bacteria Microbiology, Genetics and Applications. Blackie Academic and Professional. New York. 91-142.
- Weber, A. 1988. **Uber die brauchbarkeit von salmosyst zur anreicherung von salmonellen aua kotproben von tieren.** Berl. Munch. Tierarztl. Wschr. 101 : 57-59.
- Wood, B. J. B. 1992. **The lactic acid bacteria.** London. Blsvier applied science.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ตัวอย่างแบบรายงานการทดสอบทางด้านประสาทสัมผัส

แบบรายงานการทดสอบ

ชื่อ.....วันที่.....
 ผลิตภัณฑ์.....แหนมเนื้อวัว.....

กรุณาทดสอบตัวอย่างจากซ้ายไปขวา และให้คะแนนความชอบตามสเกลที่ให้มาให้ตรงกับรหัส
 ตัวอย่าง **กรุณาบ้วนปากระหว่างชิม**

- 1 = ไม่ชอบมากที่สุด
 2 = ไม่ค่อยชอบ
 3 = ไม่ค่อยชอบเล็กน้อย
 4 = เฉยๆ
 5 = ชอบเล็กน้อย
 6 = ชอบมาก
 7 = ชอบมากที่สุด

รหัสตัวอย่าง	สี	กลิ่น	รสชาติ	เนื้อสัมผัส

ระหว่าง 2 ตัวอย่างที่เสนอให้ท่านมีความรู้สึกชอบแตกต่างกันหรือไม่

รหัสตัวอย่าง.....และ..... ต่างกัน ไม่ต่างกัน

รหัสตัวอย่าง.....และ..... ต่างกัน ไม่ต่างกัน

เรียงลำดับความชอบของตัวอย่างจากมากไปน้อย

1)..... 2)..... 3)..... 4).....

.....ขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบรายงานการทดสอบ

ชื่อ.....วันที่.....

ผลิตภัณฑ์.....แหวนเนื้อวัว.....

กรุณาทดสอบตัวอย่างจากซ้ายไปขวา และให้คะแนนความชอบตามสเกลที่ให้มาให้ตรงกับรหัสตัวอย่าง

กรณาวัดนั้ปากระหว่างชิม

- 1 = ไม่ชอบมากที่สุด
- 2 = ไม่ค่อยชอบ
- 3 = ไม่ค่อยชอบเล็กน้อย
- 4 = เฉยๆ
- 5 = ชอบเล็กน้อย
- 6 = ชอบมาก
- 7 = ชอบมากที่สุด

รหัสตัวอย่าง	สี	กลิ่น	รสชาติ	เนื้อสัมผัส	ความชอบโดยรวม

เรียงลำดับความชอบของตัวอย่างจากมากไปน้อย

1)..... 2)..... 3)..... 4).....

กรณาวางกลมล้อมรอบตัวอย่างที่ท่านรู้สึกชอบมากกว่า

..... เทียบกับ

..... เทียบกับ

..... เทียบกับ

..... เทียบกับ

.....ขอขอบคุณทุกท่านสำหรับความร่วมมือ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบรายงานการทดสอบ

ชื่อ.....วันที่.....
 ผลิตภัณฑ์.....แหนมเนื้อวัว.....

กรุณาทดสอบตัวอย่างจากซ้ายไปขวา และให้คะแนนความชอบตามสเกลที่ให้มาให้ตรงกับรหัสตัวอย่าง

กรุณาวัดวันปากระหว่างชิม

- 1 = ไม่ชอบมากที่สุด
- 2 = ไม่ค่อยชอบ
- 3 = ไม่ค่อยชอบเล็กน้อย
- 4 = เฉยๆ
- 5 = ชอบเล็กน้อย
- 6 = ชอบมาก
- 7 = ชอบมากที่สุด

รหัสตัวอย่าง	สี	กลิ่น	รสชาติ	เนื้อสัมผัส	ความชอบโดยรวม

เรียงลำดับความชอบของตัวอย่างจากมากไปน้อย

1).....2)..... 3).....
 4).....5).....6).....
ขอขอบคุณทุกท่านสำหรับความร่วมมือ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การเตรียมสารละลายมาตรฐาน 0.1 N NaOH

2.1 อุปกรณ์และสารเคมี

- Volumetric flask 1000 ml
- Erlenmeyer flask 250 ml
- Burette 50 ml
- Watch glass
- Sodium Hydroxide
- Potassium Phthalate
- Phenolphthalein 1% (เตรียมได้จากละลายสาร 1 กรัมใน neutral 95% alcohol

จนละลายหมดจึงเติมน้ำจนปริมาตรเป็น 100 ml)

2.2 วิธีการ

- เตรียมสารละลาย NaOH 0.1 N (โดยประมาณ) ชั่ง sodium hydroxide 50 กรัมใน watch glass ละลายสารด้วยน้ำกลั่น 50 ml ในบีกเกอร์ขนาด 50 ml ตั้งทิ้งไว้ให้สารละลายใส พร้อมกับปิดปากบีกเกอร์ด้วยกระดาษฟิวส์ (watch glass)

- คือดสารละลายส่วนที่ใสในบีกเกอร์ประมาณ 5.5 มิลลิลิตรลงในขวด Vol. flask ขนาด 1 ลิตร เติมน้ำกลั่นจนถึงขีดปริมาตร ปิดจุกเขย่าให้สารละลายผสมกันด้วยดี

- ชั่ง potassium phthalate ที่อบแห้งที่ 120 องศาเซลเซียส นาน 2 ชั่วโมง และทำให้เย็นใน dessicator ด้วยเครื่องชั่งละเอียด 0.6000-0.7000 กรัม ละลายด้วยน้ำกลั่นที่ต้มไล่ CO₂ 50 มิลลิลิตร

- หยดสารละลาย phenolphthalein 1% ในสารละลาย potassium phthalate จำนวน 2-3 หยด

- นำสารละลาย potassium phthalate ไปไตเตรทกับสารละลายด่างที่บรรจุอยู่ใน burette จนสารละลาย potassium phthalate เปลี่ยนจากไม่มีสีเป็นสีชมพูอ่อน และมีสีชมพูยังอยู่อยู่ไม่จางหายไปภายในเวลา 1 นาที (หากสีชมพูเปลี่ยนเป็นไม่มีสีให้หยดสารละลายด่างลงไปอีกจนได้สีชมพูอ่อน)

- ทำการทดลองซ้ำโดยใช้สารละลายด่างในขวดที่เตรียมไว้อีก 2 ครั้ง บันทึกปริมาตร (มิลลิลิตร) ของสารละลายด่างที่ใช้ในการทำปฏิกิริยา

$$\text{Normality NaOH} = \frac{\text{น้ำหนัก (กรัม) KHC}_8\text{H}_4\text{O}_4}{\text{มิลลิลิตร NaOH} \times 204.229} \times 1000$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อและการตรวจเชื้อที่ใช้ในการทดลอง (อดิสร และคณะ, 2548)

3.1 การตรวจเชื้อซาลโมเนลลา

ขั้นตอนที่ 1 Preliminary Enrichment

Salmosyst Broth Base

- peptone from casein	5.0 กรัม
- peptone from meat	5.0 กรัม
- sodium chloride	5.0 กรัม
- calcium carbonate	10.0 กรัม
- น้ำกลั่น	1000 มิลลิลิตร

สารละลายประกอบโดยรวม 25 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร นึ่งฆ่าเชื้อ 121 องศาเซลเซียส 15 นาที

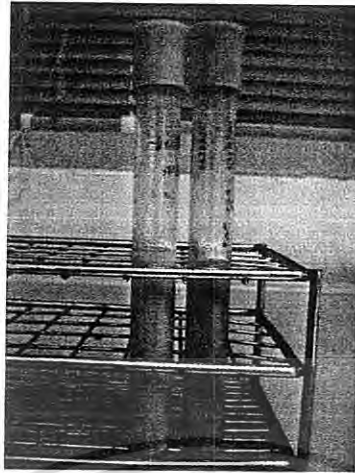
ภาพที่ 1 : Salmosyst Broth Base

นำตัวอย่าง 25 กรัม ใส่ในอาหาร Salmosyst Broth Base ที่เตรียมไว้ 225 มิลลิลิตร นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 35-37 องศาเซลเซียสเป็นระยะเวลา 6-8 ชั่วโมง

ขั้นตอนที่ 2 Selective Enrichment

ดูดสารละลาย Preliminary Enrichment มา 10 มิลลิลิตรเติม Salmosyst Selective Supplement Tablet 1 เม็ดอย่างจนละลายหมด นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 35-37 องศาเซลเซียสเป็นระยะเวลา 18-24 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2 : Salmosyst Broth Base ที่มีการเติม Salmosyst Selective Supplement Tablet

ขั้นตอนที่ 3 Selective Plating

Xylose Lysine Deoxycholate (XLD) agar

- yeast extract	3.0 กรัม
- sodium chloride	5.0 กรัม
- D (+) xylose	3.5 กรัม
- lactose	7.5 กรัม
- sucrose	7.5 กรัม
- lysine	5.0 กรัม
- sodium deoxycholate	2.5 กรัม
- sodium thiosulfate	6.8 กรัม
- ammonium iron (III) citrate	0.8 กรัม
- phenol red	0.08 กรัม
- agar-agar	13.5 กรัม
- น้ำกลั่น	1000 มิลลิลิตร

ละลายส่วนผสมทั้งหมดในน้ำกลั่นโดยการต้มให้เดือด ปรับ pH 7.4 ± 0.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Modified Semi-Solid Rappapost Vassiliadis (MSRV) medium

- tryptose	4.59 กรัม
- casein hydrolysate	4.59 กรัม
- sodium chloride	7.34 กรัม
- potassium dihydrogen phosphate	1.47 กรัม
- magnesium chloride anhydrous	10.93 กรัม
- malachite green	0.037 กรัม
- agar-agar	2.7 กรัม
- น้ำกลั่น	1000 มิลลิลิตร

ละลายส่วนผสมทั้งหมดในน้ำกลั่น โดยการต้มให้เดือด

ขั้นตอนที่ 4 Biochemical screening test

Triple Sugar Iron (TSI) agar slant

- peptone from casein	15.0 กรัม
- peptone from meat	5.0 กรัม
- meat extract	3.0 กรัม
- yeast extract	3.0 กรัม
- sodium chloride	5.0 กรัม
- lactose	10.0 กรัม
- sucrose	10.0 กรัม
- D (+) glucose	1.0 กรัม
- ammonium iron (III) citrate	0.5 กรัม
- sodium thiosulfate	0.5 กรัม
- phenol red	0.024 กรัม
- agar-agar	12.0 กรัม
- น้ำกลั่น	1000 มิลลิลิตร

ละลายส่วนผสมทั้งหมดในน้ำกลั่นโดยการต้มให้เดือด นิ่งฆ่าเชื้อ 121 องศาเซลเซียส 15 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Lysine Indole Motility (LIM) medium

- peptone from meat	5.0 กรัม
- yeast extract	3.0 กรัม
- D (+) glucose	1.0 กรัม
- L-lysine monohydrochloride	10.0 กรัม
- sodium thiosulfate	0.04 กรัม
- ammonium iron (III) citrate	0.5 กรัม
- bromocresol purple	0.02 กรัม
- agar-agar	12.5 กรัม
- น้ำกลั่น	1000 มิลลิลิตร

ละลายส่วนผสมทั้งหมดในน้ำกลั่นโดยการต้มให้เดือด นิ่งมาเชื้อ 121 องศาเซลเซียส 15 นาที

ขั้นตอนที่ 5 Serotyping

Trypticase soy agar (TSA)

- peptone from casein	15.0 กรัม
- peptone from soymeal	5.0 กรัม
- sodium chloride	5.0 กรัม
- agar-agar	15.0 กรัม
- น้ำกลั่น	1000 มิลลิลิตร

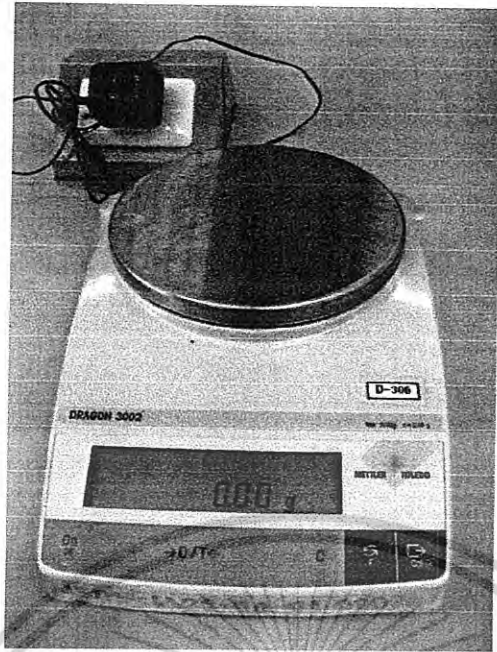
ละลายส่วนผสมทั้งหมดในน้ำกลั่นโดยการต้มให้เดือด นิ่งมาเชื้อ 121 องศาเซลเซียส 15 นาที

3.2 อาหารเพาะเลี้ยงเชื้อแบคทีเรียแลคติก

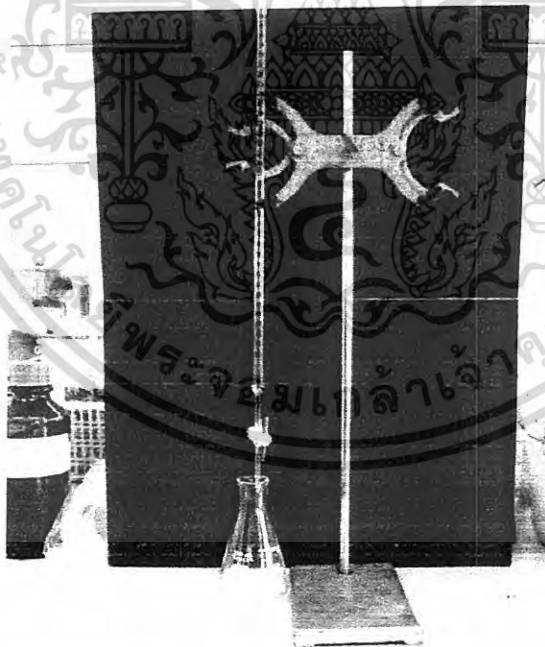
MRS Agar

- proteose peptone	10.0 กรัม
- beef extract	10.0 กรัม
- yeast extract	5.0 กรัม
- dextrose	20.0 กรัม
- sorbitan monooleate complex	1.0 กรัม
- ammonium citrate	2.0 กรัม
- sodium acetate	5.0 กรัม
- magnesium sulfate	0.1 กรัม
- manganese sulfate	0.05 กรัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

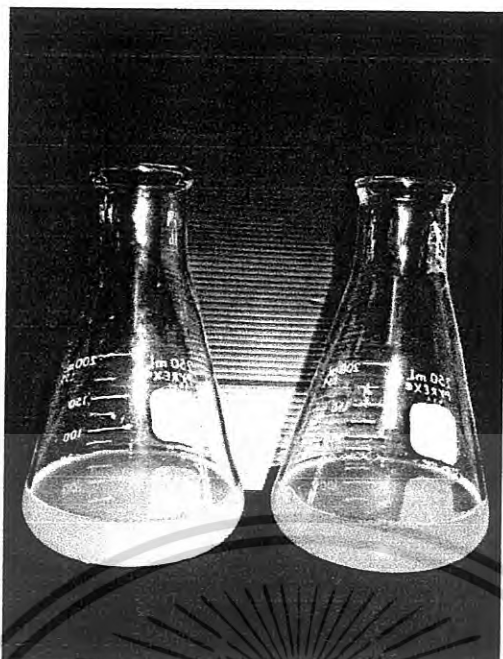

ภาพที่ 4 : เครื่องชั่งอิเล็กทรอนิกส์ทศนิยม 2 ตำแหน่ง

ภาพที่ 5 : อุปกรณ์การไทเทรตหาเปอร์เซ็นต์กรดแลคติก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6 : การเปลี่ยนสีของตัวอย่างน้ำสกัดจากเหวมก่อนและหลังการไทเทรต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ทางด้านผลทางประสาทสัมผัสด้วยโปรแกรม SPSS

การยอมรับด้านสี

Univariate Analysis of Variance

Between-Subjects Factors

		Value Label	N
TREAT	1	FST	20
	2	FNA	20
	3	CST	20
	4	CNA	20
COLOR	1		4
	2		4
	3		4
	4		4
	5		4
	6		4
	7		4
	8		4
	9		4
	10		4
	11		4
	12		4
	13		4
	14		4
	15		4
	16		4
17		4	
18		4	
19		4	
20		4	

Tests of Between-Subjects Effects

Dependent Variable: SCORE

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	45.800 ^a	22	2.082	3.450	.000
Intercept	1513.800	1	1513.800	2508.331	.000
TREAT	10.100	3	3.367	5.578	.002
COLOR	35.700	19	1.879	3.113	.000
Error	34.400	57	.604		
Total	1594.000	80			
Corrected Total	80.200	79			

a. R Squared = .571 (Adjusted R Squared = .406)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Estimated Marginal Means

1. TREAT

Dependent Variable: SCORE

TREAT	Mean	Std. Error	95% Confidence Interval	
			Lower Bound	Upper Bound
FST	4.400	.174	4.052	4.748
FNA	4.850	.174	4.502	5.198
CST	4.300	.174	3.952	4.648
CNA	3.850	.174	3.502	4.198

2. COLOR

Dependent Variable: SCORE

COLOR	Mean	Std. Error	95% Confidence Interval	
			Lower Bound	Upper Bound
1	5.000	.388	4.222	5.778
2	4.500	.388	3.722	5.278
3	3.250	.388	2.472	4.028
4	3.750	.388	2.972	4.528
5	5.250	.388	4.472	6.028
6	4.500	.388	3.722	5.278
7	4.500	.388	3.722	5.278
8	4.500	.388	3.722	5.278
9	4.250	.388	3.472	5.028
10	4.000	.388	3.222	4.778
11	4.500	.388	3.722	5.278
12	5.000	.388	4.222	5.778
13	5.000	.388	4.222	5.778
14	4.000	.388	3.222	4.778
15	6.000	.388	5.222	6.778
16	3.750	.388	2.972	4.528
17	3.750	.388	2.972	4.528
18	3.500	.388	2.722	4.278
19	3.500	.388	2.722	4.278
20	4.500	.388	3.722	5.278

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TREAT

Multiple Comparisons

Dependent Variable: SCORE

	(I) TREAT	(J) TREAT	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
LSD	FST	FNA	-.450	.2457	.072	-.942	.042
		CST	.100	.2457	.685	-.392	.592
		CNA	.550*	.2457	.029	.058	1.042
	FNA	FST	.450	.2457	.072	-.042	.942
		CST	.550*	.2457	.029	.058	1.042
		CNA	1.000*	.2457	.000	.508	1.492
	CST	FST	-.100	.2457	.685	-.592	.392
		FNA	-.550*	.2457	.029	-1.042	-.058
		CNA	.450	.2457	.072	-.042	.942
	CNA	FST	-.550*	.2457	.029	-1.042	-.058
		FNA	-1.000*	.2457	.000	-1.492	-.508
		CST	-.450	.2457	.072	-.942	.042

Based on observed means.

*. The mean difference is significant at the .05 level.

Homogeneous Subsets

SCORE

TREAT	N	Subset		
		1	2	3
Duncan ^{a,t}				
CNA	20	3.850		
CST	20	4.300	4.300	
FST	20		4.400	4.400
FNA	20			4.850
Sig.		.072	.685	.072

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

Based on Type III Sum of Squares

The error term is Mean Square(Error) = .604.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 20.000.

b. Alpha = .05.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การยอมรับด้านกลิ่น

Univariate Analysis of Variance

Between-Subjects Factors

		Value Label	N
TREAT	1	FST	20
	2	FNA	20
	3	CST	20
	4	CNA	20
ORDER	1		4
	2		4
	3		4
	4		4
	5		4
	6		4
	7		4
	8		4
	9		4
	10		4
	11		4
	12		4
	13		4
	14		4
	15		4
	16		4
17		4	
18		4	
19		4	
20		4	

Tests of Between-Subjects Effects

Dependent Variable: SCORE

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	44.875 ^a	22	2.040	2.223	.008
Intercept	1487.812	1	1487.812	1621.129	.000
TREAT	8.937	3	2.979	3.246	.028
ORDER	35.938	19	1.891	2.061	.019
Error	52.312	57	.918		
Total	1585.000	80			
Corrected Total	97.188	79			

a. R Squared = .462 (Adjusted R Squared = .254)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Estimated Marginal Means

1. TREAT

Dependent Variable: SCORE

TREAT	Mean	Std. Error	95% Confidence Interval	
			Lower Bound	Upper Bound
FST	4.700	.214	4.271	5.129
FNA	4.550	.214	4.121	4.979
CST	4.150	.214	3.721	4.579
CNA	3.850	.214	3.421	4.279

2. ORDER

Dependent Variable: SCORE

ORDER	Mean	Std. Error	95% Confidence Interval	
			Lower Bound	Upper Bound
1	4.500	.479	3.541	5.459
2	4.000	.479	3.041	4.959
3	3.500	.479	2.541	4.459
4	3.750	.479	2.791	4.709
5	4.500	.479	3.541	5.459
6	6.000	.479	5.041	6.959
7	3.750	.479	2.791	4.709
8	4.750	.479	3.791	5.709
9	5.000	.479	4.041	5.959
10	3.750	.479	2.791	4.709
11	4.000	.479	3.041	4.959
12	4.750	.479	3.791	5.709
13	4.000	.479	3.041	4.959
14	5.250	.479	4.291	6.209
15	4.500	.479	3.541	5.459
16	5.000	.479	4.041	5.959
17	3.250	.479	2.291	4.209
18	4.000	.479	3.041	4.959
19	3.500	.479	2.541	4.459
20	4.500	.479	3.541	5.459

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TREAT

Multiple Comparisons

Dependent Variable: SCORE

	(I) TREAT	(J) TREAT	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
LSD	FST	FNA	.150	.3029	.622	-.457	.757
		CST	.550	.3029	.075	-.057	1.157
		CNA	.850*	.3029	.007	.243	1.457
	FNA	FST	-.150	.3029	.622	-.757	.457
		CST	.400	.3029	.192	-.207	1.007
		CNA	.700*	.3029	.024	.093	1.307
	CST	FST	-.550	.3029	.075	-1.157	.057
		FNA	-.400	.3029	.192	-1.007	.207
		CNA	.300	.3029	.326	-.307	.907
	CNA	FST	-.850*	.3029	.007	-1.457	-.243
		FNA	-.700*	.3029	.024	-1.307	-.093
		CST	-.300	.3029	.326	-.907	.307

Based on observed means.

*. The mean difference is significant at the .05 level.

Homogeneous Subsets

SCORE

TREAT	N	Subset	
		1	2
Duncan ^{a,t} CNA	20	3.850	
CST	20	4.150	4.150
FNA	20		4.550
FST	20		4.700
Sig.		.326	.091

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

Based on Type III Sum of Squares

The error term is Mean Square(Error) = .918.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 20.000.

b. Alpha = .05.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การยอมรับด้านรสชาติ

Univariate Analysis of Variance

Between-Subjects Factors

		Value Label	N
TREAT	1	FST	20
	2	FNA	20
	3	CST	20
	4	CNA	20
FLAVOUR	1		4
	2		4
	3		4
	4		4
	5		4
	6		4
	7		4
	8		4
	9		4
	10		4
	11		4
	12		4
	13		4
	14		4
	15		4
	16		4
17		4	
18		4	
19		4	
20		4	

Tests of Between-Subjects Effects

Dependent Variable: SCORE

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	93.875 ^a	22	4.267	3.286	.000
Intercept	1647.112	1	1647.112	1268.508	.000
TREAT	6.237	3	2.079	1.601	.199
FLAVOUR	87.637	19	4.612	3.552	.000
Error	74.012	57	1.298		
Total	1815.000	80			
Corrected Total	167.888	79			

a. R Squared = .559 (Adjusted R Squared = .389)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Estimated Marginal Means

1. TREAT

Dependent Variable: SCORE

TREAT	Mean	Std. Error	95% Confidence Interval	
			Lower Bound	Upper Bound
FST	4.750	.255	4.240	5.260
FNA	4.850	.255	4.340	5.360
CST	4.400	.255	3.890	4.910
CNA	4.150	.255	3.640	4.660

2. FLAVOUR

Dependent Variable: SCORE

FLAVOUR	Mean	Std. Error	95% Confidence Interval	
			Lower Bound	Upper Bound
1	5.750	.570	4.609	6.891
2	4.500	.570	3.359	5.641
3	3.750	.570	2.609	4.891
4	4.500	.570	3.359	5.641
5	4.500	.570	3.359	5.641
6	4.250	.570	3.109	5.391
7	2.000	.570	.859	3.141
8	4.000	.570	2.859	5.141
9	4.750	.570	3.609	5.891
10	5.500	.570	4.359	6.641
11	5.500	.570	4.359	6.641
12	6.250	.570	5.109	7.391
13	4.750	.570	3.609	5.891
14	5.250	.570	4.109	6.391
15	5.750	.570	4.609	6.891
16	5.000	.570	3.859	6.141
17	4.500	.570	3.359	5.641
18	4.250	.570	3.109	5.391
19	2.250	.570	1.109	3.391
20	3.750	.570	2.609	4.891

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TREAT

Multiple Comparisons

Dependent Variable: SCORE

	(I) TREAT	(J) TREAT	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
LSD	FST	FNA	-.100	.3603	.782	-.822	.622
		CST	.350	.3603	.336	-.372	1.072
		CNA	.600	.3603	.101	-.122	1.322
	FNA	FST	.100	.3603	.782	-.622	.822
		CST	.450	.3603	.217	-.272	1.172
		CNA	.700	.3603	.057	-.022	1.422
	CST	FST	-.350	.3603	.336	-1.072	.372
		FNA	-.450	.3603	.217	-1.172	.272
		CNA	.250	.3603	.491	-.472	.972
	CNA	FST	-.600	.3603	.101	-1.322	.122
		FNA	-.700	.3603	.057	-1.422	.022
		CST	-.250	.3603	.491	-.972	.472

Based on observed means.

Homogeneous Subsets

SCORE

TREAT	N	Subset
		1
Duncan ^{a, t} CNA	20	4.150
CST	20	4.400
FST	20	4.750
FNA	20	4.850
Sig.		.080

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

Based on Type III Sum of Squares

The error term is Mean Square(Error) = 1.298.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 20.000.

b. Alpha = .05.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การยอมรับด้านเนื้อสัมผัส

Univariate Analysis of Variance

Between-Subjects Factors

		Value Label	N
TREAT	1	FST	20
	2	FNA	20
	3	CST	20
	4	CNA	20
TEXTURE	1		4
	2		4
	3		4
	4		4
	5		4
	6		4
	7		4
	8		4
	9		4
	10		4
	11		4
	12		4
	13		4
	14		4
	15		4
	16		4
17		4	
18		4	
19		4	
20		4	

Tests of Between-Subjects Effects

Dependent Variable: SCORE

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	57.500 ^a	22	2.614	3.059	.000
Intercept	1729.800	1	1729.800	2024.612	.000
TEXTURE	51.700	19	2.721	3.185	.000
TREAT	5.800	3	1.933	2.263	.091
Error	48.700	57	.854		
Total	1836.000	80			
Corrected Total	106.200	79			

a. R Squared = .541 (Adjusted R Squared = .364)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Estimated Marginal Means

1. TEXTURE

Dependent Variable: SCORE

TEXTURE	Mean	Std. Error	95% Confidence Interval	
			Lower Bound	Upper Bound
1	5.000	.462	4.075	5.925
2	2.500	.462	1.575	3.425
3	4.500	.462	3.575	5.425
4	4.250	.462	3.325	5.175
5	4.750	.462	3.825	5.675
6	5.250	.462	4.325	6.175
7	5.000	.462	4.075	5.925
8	4.500	.462	3.575	5.425
9	6.000	.462	5.075	6.925
10	4.500	.462	3.575	5.425
11	5.500	.462	4.575	6.425
12	3.500	.462	2.575	4.425
13	4.500	.462	3.575	5.425
14	3.500	.462	2.575	4.425
15	4.250	.462	3.325	5.175
16	4.500	.462	3.575	5.425
17	5.000	.462	4.075	5.925
18	4.750	.462	3.825	5.675
19	5.500	.462	4.575	6.425
20	5.750	.462	4.825	6.675

2. TREAT

Dependent Variable: SCORE

TREAT	Mean	Std. Error	95% Confidence Interval	
			Lower Bound	Upper Bound
FST	4.800	.207	4.386	5.214
FNA	5.000	.207	4.586	5.414
CST	4.500	.207	4.086	4.914
CNA	4.300	.207	3.886	4.714

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TREAT

Multiple Comparisons

Dependent Variable: SCORE

	(I) TREAT	(J) TREAT	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
LSD	FST	FNA	-.200	.2923	.497	-.785	.385
		CST	.300	.2923	.309	-.285	.885
		CNA	.500	.2923	.093	-.085	1.085
	FNA	FST	.200	.2923	.497	-.385	.785
		CST	.500	.2923	.093	-.085	1.085
		CNA	.700*	.2923	.020	.115	1.285
	CST	FST	-.300	.2923	.309	-.885	.285
		FNA	-.500	.2923	.093	-1.085	.085
		CNA	.200	.2923	.497	-.385	.785
	CNA	FST	-.500	.2923	.093	-1.085	.085
		FNA	-.700*	.2923	.020	-1.285	-.115
		CST	-.200	.2923	.497	-.785	.385

Based on observed means.

*. The mean difference is significant at the .05 level.

Homogeneous Subsets

SCORE

TREAT	N	Subset	
		1	2
Duncan ^{a,t} CNA	20	4.300	
CST	20	4.500	4.500
FST	20	4.800	4.800
FNA	20		5.000
Sig.		.111	.111

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

Based on Type III Sum of Squares

The error term is Mean Square(Error) = .854.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 20.000.

b. Alpha = .05.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การยอมรับด้านความชอบโดยรวม

Univariate Analysis of Variance**Between-Subjects Factors**

		Value Label	N
PEOPLE	1		4
	2		4
	3		4
	4		4
	5		4
	6		4
	7		4
	8		4
	9		4
	10		4
	11		4
	12		4
	13		4
	14		4
	15		4
	16		4
	17		4
	18		4
	19		4
	20		4
TREAT	1	FST	20
	2	FNA	20
	3	CST	20
	4	CNA	20

Tests of Between-Subjects Effects

Dependent Variable: SCORE

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	42.625 ^a	22	1.938	2.162	.010
Intercept	1729.800	1	1729.800	1930.467	.000
PEOPLE	31.200	19	1.642	1.833	.041
TREAT	11.425	3	3.808	4.250	.009
Error	51.075	57	.896		
Total	1823.500	80			
Corrected Total	93.700	79			

a. R Squared = .455 (Adjusted R Squared = .245)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Estimated Marginal Means

1. PEOPLE

Dependent Variable: SCORE

PEOPLE	Mean	Std. Error	95% Confidence Interval	
			Lower Bound	Upper Bound
1	5.500	.473	4.552	6.448
2	5.250	.473	4.302	6.198
3	4.500	.473	3.552	5.448
4	4.000	.473	3.052	4.948
5	4.000	.473	3.052	4.948
6	3.750	.473	2.802	4.698
7	4.250	.473	3.302	5.198
8	4.500	.473	3.552	5.448
9	5.000	.473	4.052	5.948
10	5.000	.473	4.052	5.948
11	5.500	.473	4.552	6.448
12	5.000	.473	4.052	5.948
13	5.250	.473	4.302	6.198
14	5.000	.473	4.052	5.948
15	5.250	.473	4.302	6.198
16	4.750	.473	3.802	5.698
17	3.750	.473	2.802	4.698
18	3.250	.473	2.302	4.198
19	5.000	.473	4.052	5.948
20	4.500	.473	3.552	5.448

2. TREAT

Dependent Variable: SCORE

TREAT	Mean	Std. Error	95% Confidence Interval	
			Lower Bound	Upper Bound
FST	4.875	.212	4.451	5.299
FNA	5.050	.212	4.626	5.474
CST	4.625	.212	4.201	5.049
CNA	4.050	.212	3.626	4.474

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TREAT

Multiple Comparisons

Dependent Variable: SCORE

	(I) TREAT	(J) TREAT	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
LSD	FST	FNA	-.175	.2993	.561	-.774	.424
		CST	.250	.2993	.407	-.349	.849
		CNA	.825*	.2993	.008	.226	1.424
	FNA	FST	.175	.2993	.561	-.424	.774
		CST	.425	.2993	.161	-.174	1.024
		CNA	1.000*	.2993	.001	.401	1.599
	CST	FST	-.250	.2993	.407	-.849	.349
		FNA	-.425	.2993	.161	-1.024	.174
		CNA	.575	.2993	.060	-.024	1.174
	CNA	FST	-.825*	.2993	.008	-1.424	-.226
		FNA	-1.000*	.2993	.001	-1.599	-.401
		CST	-.575	.2993	.060	-1.174	.024

Based on observed means.

*. The mean difference is significant at the .05 level.

Homogeneous Subsets

SCORE

TREAT	N	Subset	
		1	2
Duncan ^{a, b} CNA	20	4.050	
CST	20	4.625	4.625
FST	20		4.875
FNA	20		5.050
Sig.		.060	.186

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

Based on Type III Sum of Squares

The error term is Mean Square(Error) = .896.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 20.000.

b. Alpha = .05.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การยอมรับด้านการยอมรับโดยรวม

Univariate Analysis of Variance

Between-Subjects Factors

	Value Label	N	
TREAT	1	FST	4
	2	FNA	4
	3	CST	4
	4	CNA	4
LIKE	1		4
	2		4
	3		4
	4		4

Tests of Between-Subjects Effects

Dependent Variable: SCORE

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	.875 ^a	6	.146	.018	1.000
Intercept	390.063	1	390.063	47.400	.000
TREAT	.187	3	6.250E-02	.008	.999
LIKE	.687	3	.229	.028	.993
Error	74.063	9	8.229		
Total	465.000	16			
Corrected Total	74.938	15			

a. R Squared = .012 (Adjusted R Squared = -.647)

Estimated Marginal Means

1. TREAT

Dependent Variable: SCORE

TREAT	Mean	Std. Error	95% Confidence Interval	
			Lower Bound	Upper Bound
FST	4.750	1.434	1.505	7.995
FNA	5.000	1.434	1.755	8.245
CST	5.000	1.434	1.755	8.245
CNA	5.000	1.434	1.755	8.245

2. LIKE

Dependent Variable: SCORE

LIKE	Mean	Std. Error	95% Confidence Interval	
			Lower Bound	Upper Bound
1	5.000	1.434	1.755	8.245
2	4.750	1.434	1.505	7.995
3	5.250	1.434	2.005	8.495
4	4.750	1.434	1.505	7.995

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Post Hoc Tests TREAT

Multiple Comparisons

Dependent Variable: SCORE

	(I) TREAT	(J) TREAT	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
LSD	FST	FNA	-.250	2.0284	.905	-4.839	4.339
		CST	-.250	2.0284	.905	-4.839	4.339
		CNA	-.250	2.0284	.905	-4.839	4.339
	FNA	FST	.250	2.0284	.905	-4.339	4.839
		CST	.000	2.0284	1.000	-4.589	4.589
		CNA	.000	2.0284	1.000	-4.589	4.589
	CST	FST	.250	2.0284	.905	-4.339	4.839
		FNA	.000	2.0284	1.000	-4.589	4.589
		CNA	.000	2.0284	1.000	-4.589	4.589
	CNA	FST	.250	2.0284	.905	-4.339	4.839
		FNA	.000	2.0284	1.000	-4.589	4.589
		CST	.000	2.0284	1.000	-4.589	4.589

Based on observed means.

Homogeneous Subsets

SCORE

TREAT	N	Subset
		1
Duncan ^{a,c} FST	4	4.750
FNA	4	5.000
CST	4	5.000
CNA	4	5.000
Sig.		.910

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

Based on Type III Sum of Squares

The error term is Mean Square(Error) = 8.229.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 4.000.

b. Alpha = .05.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LIKE**Multiple Comparisons**

Dependent Variable: SCORE

	(I) LIKE	(J) LIKE	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
LSD	1	2	.250	2.0284	.905	-4.339	4.839
		3	-.250	2.0284	.905	-4.839	4.339
		4	.250	2.0284	.905	-4.339	4.839
	2	1	-.250	2.0284	.905	-4.839	4.339
		3	-.500	2.0284	.811	-5.089	4.089
		4	.000	2.0284	1.000	-4.589	4.589
	3	1	.250	2.0284	.905	-4.339	4.839
		2	.500	2.0284	.811	-4.089	5.089
		4	.500	2.0284	.811	-4.089	5.089
	4	1	-.250	2.0284	.905	-4.839	4.339
		2	.000	2.0284	1.000	-4.589	4.589
		3	-.500	2.0284	.811	-5.089	4.089

Based on observed means.

Homogeneous Subsets

SCORE

LIKE	N	Subset
		1
Duncan ^{a,b} 2	4	4.750
4	4	4.750
1	4	5.000
3	4	5.250
Sig.		.822

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

Based on Type III Sum of Squares

The error term is Mean Square(Error) = 8.229.

- Uses Harmonic Mean Sample Size = 4.000.
- Alpha = .05.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นางสาวกนิษฐา วิสุทธิแพทย์

- เกิดวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ.2527
- สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลตราด พ.ศ.2539
- สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายจากโรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ พ.ศ.2545
- จบการศึกษาวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ) ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พ.ศ.2549

นางสาวปิยาพัชร อางหาญรงค์

- เกิดวันที่ 30 กันยายน พ.ศ.2527
- สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนบ้านนิคมสร้างตนเองธารโต พ.ศ.2539
- สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายจากโรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา พ.ศ.2545
- จบการศึกษาวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ) ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พ.ศ.2549

นางสาวเสาวนีย์ เลิศไวยหาร

- เกิดวันที่ 21 มกราคม พ.ศ.2527
- สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนสายน้ำทิพย์ พ.ศ.2538
- สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการ พ.ศ.2544
- จบการศึกษาวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ) ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พ.ศ.2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

ในการหมักเหนมที่ผลิตจากเนื้อโคพันธุ์พื้นเมืองและพันธุ์บราห์มันที่มีการเติมและไม่เติม กล้าเชื้อ *Pediococcus pentosaceus* TISTR 536 พบเชื้อ lactic acid bacteria มีการเจริญและเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อทำการหมักเหนมเป็นเวลา 1 ถึง 2 วัน จากนั้นเชื้อ lactic acid bacteria มีจำนวนลดลงเล็กน้อยเมื่อกระบวนการหมักเข้าสู่วันที่ 3 การเพิ่มจำนวนเชื้อ lactic acid bacteria ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์เหนมที่มีเปอร์เซ็นต์กรดแลคติกสูงขึ้น และมีค่าความเป็นกรด-ด่างลดลงอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการยับยั้งการเจริญของเชื้อซาลโมเนลลาได้ โดยพบว่าตัวอย่างเหนมที่มีการเติม กล้าเชื้อ *P. pentosaceus* TISTR 536 จะมีโอกาสในการตรวจพบเชื้อซาลโมเนลลาน้อยกว่าเหนมที่หมักแบบไม่เติมกล้ำเชื้อ

จากการศึกษาการยอมรับของผู้บริโภค พบว่าผู้บริโภคให้การยอมรับเหนมเนื้อโคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการแช่เย็นและแช่แข็งซึ่งหมักแบบเติมกล้ำเชื้อและไม่เติมกล้ำเชื้อทั้งในด้าน สี กลิ่น รส เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมมากกว่าเหนมที่ผลิตจากเนื้อโคพันธุ์พื้นเมืองทุกสูตร จากการทดลองด้านทางประสาทสัมผัสของเหนมที่ผลิตจากเนื้อโคพันธุ์บราห์มัน พบว่าเหนมที่ผลิตจากเนื้อโคพันธุ์บราห์มันที่ผ่านการเก็บรักษาแบบแช่แข็งและหมักแบบธรรมชาติได้รับการยอมรับจากผู้บริโภคมากที่สุด